
دُڙون

آدم حقاني

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه

عدالت روڊ، ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

(انٹرنیٹ ایڈیشن)

ڈرون

(آدم حقانی)

۲۰۱۸ء

ISBN # 978-969-680-052-1

نہاد : =/200

اے کتاب اولی براں آزات جمالدینی اکیڈمی، لیاری کراچی ۽ اپریل ۱۹۸۷ء چھاپ
بوٹگ ۽ دومی براں چہ بلوچی اکیڈمی کوٹہ ۽ چھاپ بوٹگ ۽ شمنے دست ۽ انت۔

نامدات

واجه عبدالصمد امیرتیء نامء

ل

9 آدم حقانی۔۔۔ رحیم بخش شاہوانی۔۔۔۔

11 پیش گال۔۔۔ مراد ساحر۔۔۔۔

دستونک

14 1۔ اے خدا تو حالت ءِ خواغریبانی بچار

16 2۔ اودل چیا تو بیرگ ءِ گو من گرهء دار کنئے

18 3۔ منا کاین ت و تی دوست ءِ جبریات

20 4۔ بیات بہاراں مورتا میشان پدا ساٹا راتگ

22 5۔ اول امت وان رخصت انت آرام نون ترا

23 6۔ زری نوداں کمر بستگ گوں سیاہیں جمہراں مرچی

25 7۔ کبگی لڈیت پہ کہیب پداں ایر کنت

26 8۔ ہر کجام قوم ءِ زبان بوتگ رواج پہ وانگ ءِ

29 9۔ سے چیز گوں سے چیز اوہدے کہ بنت بے کار بنت

32 10۔ بے تئی جندء منارا اے جہان ءِ یار نیست

- 33 11۔ غماں چو جمر بستگ مجازرت ء جہان ء را
- 34 12۔ غماں دوشی پدا سر زرتہ دوست ء
- 36 13۔ سرگوات ء وژ بوئیں ہو اساز سر ووشیں نوا
- 37 14۔ امیر ء دولت دنیا ئے باز نزا آرگ ء دمبرت
- 39 15۔ نیت و اب کہ ترا و اب ء بگندیں
- 40 16۔ بازیں غمانی سارگاں دل راہ رہبندانہ انت
- 41 17۔ زمانگ دیمترا گاماں جنان انت
- 42 18۔ قوم وتی زبان ء شاعر توار کنت
- 44 19۔ جمر اں سالونکی کمر بست ء
- 46 20۔ توار قوم ء بلوچی ماہتا ک انت
- 48 21۔ اچ وتی واہگ ء کمار مکن
- 50 22۔ مروچی چم وت کیگد پہ نازے ننگ ء دیستگ
- 51 23۔ رہتگ انت تاک بوتگ انت حشک مئے ملگزار
- 53 24۔ اولس نون جنبت ء نوک چول جناں انت
- 55 25۔ نزائیں دل پہ کئے پریات کنت چوش
- 56 26۔ تئی لڑیں ارساں من وتی بُن مالے کنیں
- 57 27۔ شپ تہار ماہ انت راہ منی گار انت جندمنی تہنادرشتگ
- 59 28۔ اوبلوچانی وطن تئی گنج دولت بے شمار

- 61 29۔ تیر کہ اچ تو پک ۽ دپ ۽ رُ بیت
- 63 30۔ بے صحبت ۽ گل نیگ ۽ دل محفل ۽ نہ لو طیت
- 64 31۔ سا ہگ ۽ زلیپانی گل ۽ بندیں کا پر ۽
- 65 32۔ تئی رنگ ۽ انچو مایاں منی عقل اچ سر ۽ کش ایت
- 67 33۔ آروچ ۽ یات پکن کہ منا چوں شکار کت ۽
- 68 34۔ نہ من تہنا پریشاناں پہ عشق ۽ کوچگ ۽ تراں
- 69 35۔ شہی جانل منا مہمان کنت انت
- 71 36۔ تذبیح ۽ کشیں من شپاں زوان ۽ منی تئی نام کیت
- 72 37۔ وہدے کہ رنجی گر نچو ۽ ہر دینکہ بشکندی گلے
- 73 38۔ منی موجیں دل ۽ درداں پدا آگاز کتگ مرچی
- 74 39۔ گوں گل ۽ مہراں سر بروت سودا گران نہ انت
- 75 40۔ تو کجائے بیا پدا چماں وتی داریں ترا
- 76 41۔ گشت دائم منا مردم کہ باز گرین تئی گال انت

لچھ

- 80 1۔ یارب کریمیں کردگار
- 84 2۔ چونیں حالتے یا باری
- 90 3۔ پدا ساٹارتا میشان پہ او بیتا بہارانی

- 92 4۔ اے پرنگی ۽ پیشتری کاردار
- 96 5۔ من بزرگوں کار ۽ کنین
- 101 6۔ بیا او بیامنی ساہ جان
- 103 7۔ مروچاں چوں جہاں تامورانٹ
- 106 8۔ ڈکال ۽ سال (۱۹۷۰)
- 110 9۔ یک شپے احت ات عشق انا گاہ ۽
- 116 10۔ روچ براندنت کشیت لواری
- 120 11۔ دوشی منی ڈیلے سرا
- 122 12۔ پے خیراتی ملوٹ داد ۽ پکن ہمت چو فر باد ۽
- 124 13۔ کدی کیت انت بلوچ ۽ دور ۽ باری
- 125 14۔ او بلوچ بیچارگ مبو چماں تو مدار
- 130 15۔ لعل ۽ یاقوت یا گشتے دریں گوہرے
- 135 16۔ پرشنگ انت مرچاں گوستگیں پریش
- 138 17۔ قوم ۽ بلوچ ۽ منگہاں
- 149 18۔ بادگیر شمشہ بند انت حصارانی
- 154 19۔ مروچی کا گدے احت چہ دور ۽
- 160 20۔ سرداری ۽ راج مستری
- 169 21۔ گشتے کہ کانیں تئی گورا

- 171 22۔ ڈگارء کارکنت بزرگراکاں بڈکنت چاریت
- 175 23۔ مابلوچن مابلوچن مابلوچ
- 178 24۔ آسمی پلے رستگ ء شہ جو ء سمرء
- 180 25۔ شہی دردان من ء گپت ات پہ زراب ء
- 182 26۔ نوں واجہاں وت سارکن ات
- 189 27۔ بیا کہ بیایا تے من ترا مہمان کنیں
- 194 28۔ سال ۱۹۷۰ ء حال
- 199 29۔ آبادیں سالے (۱۹۶۷)

آدم حقانی

آدم حقانی جاہوئے کسانیں کشارکار و مالدارے نئے گس ء ۱۹۱۷ء پیدا بوت۔ ہے اکتوبر شور دی آشوب (سویت یونین) سوب کشگ ء زمانگ ات۔ خواری کشیں پوریاگر، بزرگر، ظلم ء آماج دہقانانی ء وتی چہ وطن ء دراں ڈیہی ء ڈنگاں آجوکنگ ء مڑوکیں سرمچارانی جوش، جذبہ، حب، امیت، سکین ء پلہ مرزی نئے زمانگ ات۔ ہے جاور آدم حقانی ء زانت ء راراج دوستی ء بزرگ دوستی ء دروشم بکشات، آزرگر ء دہقانانی دلانی توارے جوڑ بوت۔

آدم حقانی ۱۹۵۸ء مستونگ ء بلوچی اکیڈمی ء اولی مزین دیوان ء ء شاہی جرگہ ء مستریں بلوچی دیوانانی تہ ء بہر زرت، آدم حقانی یک زمانگی ء ماہتاک بلوچی کراچی ء کمکار ہم جوڑ بوت ء آزات جمالدینی صاحب ء دست مدتے ہم دات۔

۲۱، جولائی ۱۹۸۶ء آدم حقانی چمن جدا بوت۔ بلئے دانکہ بلوچی زبان است انت آدم حقانی ء نام گار بوت نہ کنت۔

دُرون

درون کو ہے ء نام انت۔ اے کوہ جاہو ء کش ء گورا انت، درون
کوہ ء برزی ء کچ ۵۱۷۷ فٹ انت۔

سنگار آپ تر نہ کنت
پنت گندگ ء شمر نہ کنت
گوک زند بہ بیت پر نہ کنت
ریکیں ڈگار مر نہ کنت

آکس پہ ننگان مرتگ انت
ڈیہہ ء وتی سرداتگ اش
نام اش جہان ء زندگ انت
گر برتگ بار داتگ اش

پیش گال

چہ تاریخ ء ہے ظاہر بیت کہ بنی آدم اے گلزمین ء سرالکھانی سالان چہ آبادانت۔ بلتے المی ء گشگ نہ بیت کہ آئی ء راجنت لکھ سال انت۔ اے راست انت کہ بنی آدم وتی اول سری زند ء چہ واب ء بیتگ۔ آئی ء وتی زند ء بے حدو حسابیں سالانی گیشتری بہر پہ ہے ”وابی“ گوازینتگ۔ ہے بے حسابیں سالانی زندمانی ء دیرسریں راہ ء برگ ء آئی ء ہمک تھریں سکی وسوری، شد ء واری، غم ء شادہ، موسمانی سردوگرم، وت ماں وتی جنگ و جیڑہانی گورگنداں سگان ء برے ترند ء برے سست گام جنان تاروچ مروچی ہے راہ ء روان انت۔ بلتے ہے گوازینتگیں دور ء باریگانی دلپروشیں حالتانی دیم پہ دیکی ء آئی ء را یک ہنجیں ”بے مٹیں زانتے ء“ ء واہند کتگ کہ آاے گلزمین ء پشتگ ء نشنگ ء آسمان ء استارانی رفتار ء مزاج ء واقف انت۔

ہردو ء باریگ ء بدل بیگ ء گوں ہور آئی ء لوٹ ء گزر ہم بدل بنت۔ لوٹ ء گزرانی بدل بیگ ء زند ء کسب ء کار، ہیل ء تب، گندونند ء وڑ، پوریات ء راہ ء راہبند، رسم ء رواج بزاں ہر چیزے کم باز بدل بیت۔ ہے بدل وشدلی، شر ء گندگیں حالتانی مارگ آیانی گیش ء گیوار کنگ ء یک الکاپیں رہندے ء رہادگ کنگ ء واست ء ہے قرن ء مردمانی تہا ہنجیں ”دانشور ء زانتکاریں“ سرپدی بنت کہ آمدمان ء شر ء گندگی ء نشان دینت۔ شاعر چہ ہے زانگ ء واجہاں یک ایت۔

گشنت شاعری ء زانت ”خدائی دادے“ اے گپ تا یک حدے ء
 راست انت۔ پرچیا کہ زانت ”ہرکس ء قدء وت است“ بلتے ہرکس چو شاعر ء
 وڑ ء سکیں ہورت چار، دیرگند، تیز پھم ء حساس نہ بیت۔ ہے خوبانی سبب ء شاعر
 چہ اندگہ مردماں چہ جتالیکگ بیت۔

واجه آدم حقانی ء شاعری وتی شایگانیں گلزمین ء گوں مہر ء واہگ ء
 شاعری انت۔ آبلوچی شاعری ء کوہنیں رہنداں شعر پر بندیت۔ آچہ غریبانی بے
 واکی ء سیرینانی زور و ظلم ء سک پرد انت۔ آلبرانی گچین ء کارمرز کنگ ء سک
 اُستانت۔

آئی ء مسکیں ڈگارانہ غیر آبادی، دیرسریں کورانی بے آپی، پراہ دامینیں
 چراگاہانی ویراندانی بے کساس ء توریت۔ آئی ء شاعری وتی واریں ملک ء راج ء
 عذابی ء شاعری انت آ پہکیں بلوچے ات۔ آئی زبان پہکیں بلوچی انت۔
 آشاہگانیں پٹ ء برزسریں کوہانی میان ء نندوک انت۔ آوتی شعرانی تہادہقان
 ء بے شامی، شپانک ء بے سبارگی، ساربان ء جدواپی ء منزلانی برگ، سردار ء ظلم
 میرمعتبرانی حق زیر ء زورانسریانی گپ ء جنت۔

مراد ساحر

دستونک

اے خدا تو حالت ۽ خوار ۽ غریبانی بچار
کار کنت خوار ۽ غریب نان وارت بس واجہ کار

گلزمین ۽ کار کنوک ۽ نام گوما بزرگ انت
آ کہ بے کار انت وپنگ بود پمانی بنت تیار

گوک کنت نئے نوم کن نے کار بندیت خدمت ۽
جوڑ کہ بنت ملک ۽ تیار کیت لیڑ وان کنت انت قطار

کار کنوک گژن ۽ مریت بیکار ہمہبار سڑ انت
کاری ۽ نام بزرگ انت بے کار ۽ نام انت واجہ کار

باز عجب اے حالتے دنیا چہ فرق ۽ درشتگ
آ کہ بے کار انت امیر انت کاری ۽ نام بزہ کار

ششک، پوڑی، بچار، پرس، بیگار گرانٹ
ظالمانی ظلم زورانی او خدا صد واو ء زار

ممبر و جرگہ نشین سرکار میر ء مجلس انت
ظلم زورانی عوض سرکار وت انت ہم پگار

واجہانی واجہ ء تو ذات پاک ء ذوالجلال
تو بدل کن حالت ء بزرگہ بہ بنت یکجاہ اوار

قسمتے واجہ بہ بنت کاری بیگار درکپیت
ہرکس دیم ء ماں پہ تریت تو پکن دیم ء تہار

آ کہ بے کار انت پدا بیا انت ادا کار ء سرا
واجکار بزہ کار یک جاگہہ ء بنداں ڈگار

دات ششک واجہان پاد ترپ پیہار ء منا
بس کن حقانی بگر آدم وتی زوان ء بدار!

او دل چیا تو بیرگ ء گوں من گر ء دار کنئے
 ہر شپ یک نوکیں حیا لے ء کار ء سرا سوار کنئے

سیاہ تہار ماہیں شپاں لنجییں زر ء دور داتگئے
 انگت پہ تیلانکاں منا لوٹ ات کہ چٹ گار کنئے

دُنگاں نہ گیگ ڈیک وارنگوں زرنگیں بداں چم سچنگ
 تو ہم گم ء جوہریں بداں آوار گیوار کنئے

پیش رُمبت ات جوریں بدان بدخواہ ء ملک ء دشمنان
نوں تو گہیں دوستاں منی آزار ء بیزار کنئے

نتیلیت کہ تلانی سرا پلانی بوہاں درچنیں
ہر روچ تو تیر کش ء سرا اوشت ء کوکار کنئے

اول ما پریات شینگیت انت گوں کنلاں پیچ داتے
نوں کارے نوکیں سرگوپے بیکان ء سیہ مار کنئے

کس تئی غماں سرپد نہ انت تو گوں دل ء حالاں مگش
آدم تو حقانی درا نامو جبیں کار کنئے

منا کائنت وتی دوست ءِ جبریات
منا دوست ءِ وتی چنکاں شکر دات

نہ چاریں چاردہی ماہ ءِ کدی من
کہ ماہ اچ ڈردپ ءِ بچیر نہ بیت زیات

مہ گندیں دوست ترا دل بیت غماں بار
پچاریں دوست ترا دل بیت منی شات

شکر کشتگ گلاب رستگ وپا تی
گل ۽ رکاں پہ ہیں صد بر من آزمات

پری شر رنگ گرانیں لڈگانی
شی کل ۽ منی تہنا بیایات

دعا من لوٹ اِتگ وت اچ خدایا
منی دل تئی بہ بیت تئی دل منی بات

بہ حقائی درا آدم دعا کت
منی دوست پچ بدیں روچ ۽ مہ گندات

بیا ات بہاراں مورتا میشان پدا ساٹار اتگ
 کوہی شلنگ پادیں بزان چو پاچن ء بوکار اتگ

بستگ دو دیکی جمران گوات چشتا نوداں زری
 مسکیں بہارانی سرا نوداں پہ واہگ گوارتا

کوہے چراگی شیدگان سرنگ نہ زنگ منے وانڈ ہنت
 ہور تاگ زانتگ نگوراں مے شوانگا گیوار اتگ!

ڈاچی گوں ہراں تڑا پلپیں مادگ گوں گوںسکان چا پلپیں
 میشان گوں ہورتاں تلملپیں منے بڑگلا زنگ مار اتگ

زک ۽ نہ دارنت روگنان گہت انت بہ پیپ دبان
 شیر تچنت چوں چمگاں شیلانچ کوت ماسارتا

کاڈ گشادیں کیگدان آباد کتگ جود ۽ گدان
 شوپیں ۽ بدپلپیں جنان قسمت وتی ڈوبار اتگ

مال دار ۽ پلپیں پتر ۽ ستل ردانت کر ۽ گور ۽
 آدم نوں حقانی گور ۽ پیک وارنگ ۽ شاکار اتگ

اول امت وان رخصت انت آرام نون ترا
زانگ ء پر کت اٹکلاں بال کرت اچ سرء

اُف آسر داں انگر ء سوچاکیں غمان
درشنگ زوراکی منی ڈیل ء یکبر ء

یات زور انت زہیر منا سوچنت دُر دپ ء
کائیں من کوشتیں ہر شپ تئی کل ء پیش درء

چو نہ زانیں کہ تو کجام پہناد ء شتے
کنڈ پہ کنڈاں من سر جنیں بیائیں تئی گورء

بیا کہ بیایاتے نون بہارانی موسم انت
تو وتی مالان بیار منی زید ء کچھر ء

آدم حقائی وارنگ نون سوگند تئی سرے
تو پدا بیا من نذر ہیں پر تو صد برء

زری نوداں کمر بستگ گوں سیاہیں جمبراں مرچی
گروک ۽ شہم شہمات انت گوں رعدی گڑگاں مرچی

اے ڈکالیں دل ۽ زنگاں پشودات جی زری نوداں
کن انت آباد دل ۽ باگ ۽ ۽ برزیں کوکراں مرچی

دگر قوماں وتی قسمت چے پیم ۽ جوڑ کتگ چارات
شما تہنا مہ بنیت بزرگ او قوم ۽ رہدر براں مرچی

منی پیگور ء فریاتاں منی راج ء کتگ حرکت
 چہ واب ء جہہ جنگ بیل ء زبان زانو گراں مرچی

وتی گاریں پدو زندان چناں انت سہب بیگاہ ء
 نہ بیت مشکل اگر دیم ء بگند انت سنگراں مرچی

غلام کہ بوتگ انت آرات بہ بنت آرات غلام پرچہ
 پکشت قسمتے گومبا ء راج ء مستراں مرچی

شما پشت کپتنگ ات آدم اگر منزل مزن دور انت
 گوں حقانی بہ بنت ہمراہ رست گوں ہمراں مرچی

کبگی لڈیت پہ کہیب پداں ایر کنت
سمبہینت کئیت دل ء ہیر ء پیر کنت

واب منی چمانی شنگ آرام آج دل ء
من پہ اشاپ دوست گشتے زیادہ دیر کنت

زامریں بیکان مُشتگے وشبوہیں زباد !
گڑوہگیں ناسی گد ء لمب ء چیر کنت

سادگ ء شر رنگ نمبہ دار انت دوست منی
بیت منی کل ء دوست دل ء لاپاں وتی آسیر کنت

آدم پہ حقائی دل ء داریت دُر دپ ء
یک دل ء ساہ ء تئی منا مثل شیر کنت

ہرکجام قوم ء زبان بوتگ رواج پہ وانگ ء
 صرف ء نحو اش جوڑکت ء قانون لوٹے زانگ ء

ملک ء سرکار ء وتی قوم ء زبان داتگ رواج
 آ زبان دیم ء شتگ پہ قوم ملک ء مانگ ء

مئے بلوچانی حکومت چے قدر دیم شتگ
 پر وتی قومی زبان ء بوت ء چو دیوانگ ء

وہدے ایرانی زبان فارسی بلوچ ء بوت زبان
 وہدے سندھی بوتہ رہبر حاکم ء بت خانگ ء

اچ پداحت ات پرنگی ملک ء راج ء لٹگ ء
 دیم ء اردو پشت ء ون ٹوسکت زہگ چوں وانگ ء

ہر صدی ء یک زبانے جوڑ بیت ملک ء تہا
آوتی ماتی زبان اش کپ ات چو بیگانگ ء

باز بلوچانی تہا بوت ء سخی نام آوریں
ہم بلوچان زحم جنگ چو رستم ء مستانگ ء

ہج نہ بوت دلگوش وتی قوم ء زبان ء نیمگ ء
وانگ ء زانگ زبان ء پرشنگ ات چوشوانگ ء

نوں پدا مردے چہ راج ء دُرشنگ پہ خدمت ء
میان ء بستگ پہ زبان ء اچ پدا دُردانگ ء

ماہ پہ ماہ کشیت کتابے نام ”بلوچی“ ایر کتگ
مچ کنت راج ء زبان ء دیم دنت چاپ خانگ ء

گوشتناں کل شاعرانی کاریت یکجا کنت اوار
کل ادیبانی تواران کنت چو سہر ء چانگ ء

بستگ ات مردی میانے ڈیہہ ء راج ء خدمت ء
کار کنت باز پہ زبان ء پرکنت جرمانگ ء

کمی آل پورہ کن ات نون گوستگیں پدنتگیں
بیابہ بر دیم ء زبان ء بل ات نون مامانگ ء

یک مکانے دفترے لوٹیت بلوچ ء ننگ ء
نون بلوچان ء بہ بیت آواز وتی پہ زانگ ء

ملک ء سردار ء امیراں تاکدیں واب ات شما
چست کنت راج ء زبان ء چارات راج ء شانگ ء

بس کن او آدم گشت انت تو حقانی حبر
اے خبر تئی کاربنداں کیت بلوچی وانگ ء

سے چیز گوں سے چیزا و ہدے کہ بنت لے کار بنت
دیم ء غزل وت شرح کنت وت مردم ء ہشیار کنت

اسپے کہ راہ ء ڈ پگ انت ہر وار ء واگ ء جپگنت
لئے جن ء پہ کپتگ انت سوار ء وتی لاچار کنت

مرد ڈگار کہ ہڈ گنت گوک مرانت سک ڈڈ کنت
مرچی ء بانڈ ء لڈگ انت ملک واجہ ء را خوار کنت

ہشکاوگ ء بود کشار سالے بزور سالے پچار
توم پرشیت بیت وام دار آمالک ء را گار کنت

مرد ۽ جنين بيت ڪه رڻوڪ لاچار بيت انت مرد گنوک
گول لٽ ۽ ڪوشاں بيت جنوک مرد ۽ دل ۽ بيزار ڪنت

شوم تهار ديمیں جن ۽ يارب امان ۽ وت بدے
بد رنگ ۽ پيریں دشمن ۽ مرد ۽ دل ۽ آزار ڪنت

مهتاب نام ديم تهار هر روج په جنگ ۽ بيت تيار
وارت گول مکسکان وت اوار لوگ ۽ تمام بیکار ڪنت

مهمان کيت انت جنگ ڪنت مرد ۽ وتي دل تنگ ڪنت
مرد جنت پاد ۽ لنگ ڪنت وت گيشتر ۽ ڪوکار ڪنت

مرد کيت به لوگ ۽ پیش در ۽ جن پیٹ ۽ بندی ماں سر ۽
پيار ڪنت وت هر بر ۽ مرد ۽ دل ۽ ليگار ڪنت

جن کہ بہ بیت باز مال دار مردء مہ بیت گوک ء ڈگار
 جن کہ بہ بیت انت لے معیار مردء بزاں لاچار کنت

مرد بیت کسان ء نوجوان جن پیر زال ء ناتوان
 یارب چُشبین ء دے امان مردء را سک بیمار کنت

مرد پیر لوگ ء کوتوال جن بوت جوان ء نونہال
 ہرچی بہ بیت رنگ ء جمال آمد جن ء را گار کنت

مرد ء جنین ء گوازی انت وت ما وتا ہمزاری انت
 ہر دو دل ء شوہازی انت کسے اے دلاناں سار کنت

آدم پہ درگاہ ء خدا لوٹ ات چہ حقانی پدا
 یارب میار پمن بدا لوگ ء چہ دست بردار کنت

بے تئی جند ء منارا اے جہان ء یار نیست
 آج تئی مہران دل ء را کار نیست بیچار نیست

گیچنت سینگ منی اچ شل سریں تیران غم ء
 من کہ وت سیر باروں غماں چہ حاجت ء سربار نیست

سادگی براہیت ترا خنجر چہ زلیاں جوڑ مکن
 ماہ ء استال ء گل ء را حاجت ء سنگار نیست

دل ترا من داتگوں بوگ بوگ ء پرتو پرشتگوں
 گر سر ء کار بیت ترا ہجر منا انکار نیست

دوری ء درداں آسر داں تئی بازین غماں
 چوکہ مجنون من گنوگوں ہچ سر ء مئے سار نیست

شپ پہ استال ء حساب ء روچ پہ جخالی ء
 واب ء ورد ء کپتگوں نوں قوت ء گفتار نیست

غماں چو جمرہؑ بستگِ مَجاں زرت ءِ جہان ءِ را
 منی دردانِ دل ءِ پوشتِ اے پراہیں آسمان ءِ را
 زمانہ تا کدی درداںِ دل ءِ سوچ ءِ منا باریں
 کہ اے درداںِ گم ءِ سہتگِ تما میں جسم ءِ جان ءِ را
 شہی پاساں گوں استالاں تپوکیں چم منی برز ءِ
 گماناں من کنیں ظاہر وتی درد ءِ بیان ءِ را
 چہ آسرداں جگرستگِ منی دوت اچ دپ ءِ کابینت
 گشیں حالاں کنیں ظاہر بلتے بستگِ زبان ءِ را
 رچنت گل سردیاں باگ ءِ پدا کہ بلبلی نالیت
 بہاراں جوڑ بنت بلبلی جنت انت دستان ءِ را
 اگر آدم چہ حقائی تی ناگک شت انت برز ءِ
 پدا دنت انت ترا موسم ہما نام ءِ نشان ءِ را

غماں دوشی پدا سر زرتہ دوست ء
 تناسہب ء پہ نام روج کرتگ دوست ء

دل ء چو موج ء دریا ء غمانی
 زری لنج ء پہ گوات برز ء برتہ دوست ء

غموں برز ء چو سیاہیں جمر ء بست
 زر آپ زرتگ اش سرگوزتہ دوست ء

بگوار انت جمران برز ء بستگیناں
 زری نوداں سلام آورتہ دوست ء

سلام دوست ۽ منی درد ۽ دوا اِنت
گل ۽ درداں گلام زی مرتہ دوست ۽

رست دوست ۽ سلامے آزمان ۽
کہ دل اچ سینگ ۽ در بُرتہ دوست ۽

کہ حقائی وتی سردات پہ آدم
سرے بخشات دپ ۽ بشخرتہ دوست ۽

سرگوات ءِ و شبوئیں ہوا ساز ءِ سر ءِ و شیں نوا
تہنا بنت من کہ ہوار جوان مست کنت موجیں دل ءِ

باگ ءِ تچوکیں آبشار سرسبزیں میتابیں ڈگار
مرگانی طرز طرزیں توار جوان مست کنت موجیں دل ءِ

ہم قدیں ورنہاں اوار و ہدے کنت سنید ءِ شکار
گون ہا ہو مئے گیر ءِ دار جوان مست کنت موجیں دل ءِ

وہدے کہ کیلگ بنت کشار فصلانا میچینت بہار
پیداک بنت جوہاں قطار جوان مست کنت موجیں دل ءِ

لوگ ءِ وتی دوستیں خیال بیت پہ افعال رنگ ءِ جمال
مرد گوں جن ءِ حق حلا ر جوان مست کنت موجیں دل ءِ

چون کتگ آدم گشتگ انت دل گوں خیالان ششتگ انت
حقائی یات ءِ مدار جوان مست کنت موجیں دل ءِ

امیر ء دولت دنیائے باز نژ آرگ ء دمبرت
غریب خوارے بازیں غم ء افارگ ء دمبرت

امیر اچ وردناں بازیں چوگ ء میشیے وڑ ء زندنت
غریب ء لنگوئے حشکیں پہ شام سوارگ ء دمبرت

جہاز ء موٹلان سوار انت امیر مان حلقوان تریت
غریب ء تکلو بازیں حر ء ٹکارگ ء دمبرت

امیر مان ماڑی ء برزیں قلاتانی سر ء کندیت
غریب بنگی ء بٹڈ ء غم ء گین سارگ ء دمبرت

امیر مان بوپ بالشان کیس ء کمبلاں واب انت
غریب اچ سردی ء لرزینگ ء جمبارگ ء دمبرت

امیر گوں محفل ء ناچاں ہزاراں خرچ کنت مپت ء
غریب پہ پنڈگ ء بازین گسانی چارگ ء دمبرت

امیر ء بانک ء بی بی بی چہ سہر ء زیور ء بارانت
غریب مفلس ء خوار انت جن ء چم دارگ ء دمبرت

امیر گوں شل سریں تیران جنت خوار ء غریباناں
غریب ء روچ شپ ٹپے دلانی وارگ ء دمبرت

امیر ء باز غریبانی حق جت ء نشنگ
غریب ء باز امیرانی بد ء ڈوبارگ ء دمبرت

امیر ء باروا آدم تو گشتگ راست حقانی
غریب ء سینگ ء بازی دل ء دز ہکارگ ء دمبرت

نیت و اب کہ ترا و اب ء بگندیں
نہ بیت آرام کہ یک جاہے بہ نندیں

نہ گیگوں بیرگ ء چیر ء غمانی
کدی لوپ ء غم ء گٹ ء پسندیں

ہما روچ نوں پدا پمن کدی کیت
کہ تئی زلیاں وتی دستاں بہ رندیں

پدا بیارت ہما روچ ء خدا وند
کہ تئی کل ء وتی پلا بہ نندیں

منا کُشتگ گم ء تئی دوریانی
کدی بیائے کہ من پر تو بگؤندیں

اگر قسمت پدا گوں من بہ بیت راست
دپ ء پُرا گل ء ہنجا بہ کنداں

بہ بیت آدم گوں حقانی اگر شات
دل ء گوں کیگد ء زلیاں شبندیں

بازیں غمانی سارگ ء دل راہ ء رہبند ء نہ انت
گیشیں دل ء افارگاں نوں دل ہما بند ء نہ انت

درکت غماں دوشی پدا تڑندیں تیرکاہے جت ات
دستاناں دور داتوں دل ء دل نوں ہما سند ء نہ انت

چاریں ہما پرائیں دگ لوگ انت ہما کل انت ردانت
ہورت پٹیتگ دوستے گدان گل ء ہما ہند ء نہ انت

زانیں بہار گاہ ء شنگ مال ء چراگ بوتگ بدل
گل میخ ء چیلگ بستگ انت ہورتاگ ہما تند ء نہ انت

آدم توار کرت ات ہزار حقائی چم دور داتگ انت
چارتوں من نزیک ء گور ء ہج کس منی رند ء نہ انت

زمانگ دیمتر ء گاماں جنان انت
 زمین کہ آسمان زور جنان انت
 جهان ء عقل فکر ء چه دراتنگ
 کہ ماہ ء لک کپک ارزان بوان انت
 چه روج ء ماہ ء استال ء ڈگار ء
 نپا انسان بگیت انسان ء شان انت
 چه فکر ء کار بگر عقل ء برودین
 کہ عقل ء پرورش قرآن ء مان انت
 بلئے یکے گشیت پوہ بیت ہزارے
 مہ بو مغرور اگر بوتے سک گران انت
 ترا اے ابن آدم چو گشتگوں من
 پہ حقائی برو انصاف جوان انت

قوم ء وٲى زبان ء شاعر توار كنت
ملك ء وٲى يلاناں كاريت اوار كنت

دمبرٲگ اش چہ دہر ء گشیں جتائی ء
كاريت ہمسراناں يك جا قطار كنت

ہر كٲٲ پہ كٲٲ لوٲيت قوم ء را جار جنت
گنديت بزیں سرپان ء قول ء قرار كنت

در کپتگ انت چه ڈيهه ء راج ء مزن ميار
پوليت کنگرانان کارى تيار کنت

شاهى تمبين بلوچ پچ رحنگ انت جتا
لوٹيت هما سرانان ملک ء ميار کنت

گل سهنگ انت لوار ء گيمرتگ انت بهار
بلبل په دستانان بُور ء سوار کنت

آدم بلوچ ء شاعر گوکار ء جارجنت
حقانى کوچگان که فصل کشار کنت

جمراں سالونکی کمر بست ء

کوچگاں زلف پہ شادی رست ء

ساوڑ ء نود ء جمری شینکاں

ہور کتگ اے سال پہ زبردست ء

سبز ء مہتاپیں ملگزار پڑا ہیں

کاہ چراں مال دار ء رنگ گوشت ء

میش پہ سر پلاں سیر ء وشحال آنت

گوڑم پہ سبزیں کوہی اسپست ء

دامن ء کوہ ء ڈاپچی ء گور آنت
لیڑہ ء ماں پیندا درمیپت چومست ء

امبری آمین ء لپاشینگ
باگیں نکران ء نیوگے چست ء

کور دپ ء کوچگ امبری سبز آنت
کنڈی ء کوراں آپ سر جست ء

آدم تو ہورانی مجن زنگ ء
اے عمل حقانی ترا رست ء

توار قوم ء بلوچی ماہتاک انت
 پہ چماں ہر بلوچ ء جلو ناک انت

بلوچانی گشگ دائم ہمیش ات
 کہ ما لوٹاں ہما تاک ء کہ پاک انت

بلوچی دفترے نام ات ”بلوچی“
 بلوچانی تب ء وشیں خوراک انت

ترا صد مرحبہ آزاد دل ء بند
 ترا دائم گم انت قوم پہ تپاک انت

ہما چیز کہ دل ء لوٹ ات ہمیشہ
 دلانی وش کنگ تئی وس ء واک انت

بلوچی دفتر ء وشیں حکایات
 بلوچی ء منزل ء تیزیں اولاک انت

حروف واناڪ آسان اُنت رد ء بند
زبانڊاني بلوچ ء تئ وٽاڪ اِنٽ

اگر لوڻيت بلوچ ديم ء بروت راج
بلوچي دفتر ء لٽ ء چماڪ اِنٽ

هما واننت يقين اے دفتر ء را
که آواني بلوچي اصل ء خاک اِنٽ

منا عرض اِنٽ گون ڏيهه ء نوجواناں
که پشڪپنگ شمنے لبر ء هلاڪ اِنٽ

گرات دست ء بلوچي کاروان ء
که ديم ء زندگي سک تُرشناڪ اِنٽ

اے آدم حرف حقاني دل ء را
پچار اِت پر شما چون چاڪ چاڪ اِنٽ

اچ وتی واہگ ء کمار مکن
بے وفا ء تو اعتبار مکن

من وتی جان ء دل ترا داگ
بے وفایے منا شمار مکن

اے دل ء درداں وت خبر دار ء
درد بے درد ء تو اوار مکن

آزمین سورگیں بیت رودینگ
کور دپاں سورگ ء کشار مکن

دل ترا داگوں اگر لوٹے
اے سرا ہم بہ بر معیار مکن

عاشقے روج ء شپ ترا چار ایت
یک نگاہ یے پکن ہزار مکن

اچ زہیران تئی پریشانوں
بیا منی کوچگ ء توار مکن

مرتگن یا میں غماں بازیں
گیشتر ء مردگ ء شکار مکن

بیاترا من وتی دل ء داراں
روج پاساں نوں انتظار مکن

آدم آ گل بدن ترا لوٹیت
تو پہ حقائی دیم تہار مکن

مروچی چم وت کیگد پہ نازے ننگ ء دیتگ
 چوبام ء روکیں استال ء پہ داب بشکندگ ء دیتگ
 ہنہ زاہ دچلگ ء نندیت نہ ملا مسجد ء کُند ء
 اگر آیک برے دیم ء گل ء رکشندگ ء دیتگ
 پہ راہ ء گوستنا لاڈک دلاناں کشتگ ملک ء
 مباں دیوانہ من پرچہ کہ شعر پر بندگ ء دیتگ
 گوں سوری سنگہہ ء سہتان گوں بادا میں گور ء ہار ء
 گوں دیم ء ٹیٹگ ء دل ء من سنگ ء دیتگ
 سرے ششتگ وتی جو ء گوں مسک ء عنطر ء بو ء
 گوں شکا چندین زلفانی من سررندگ ء دیتگ
 دل ء درداں منی زرت ات دل ء دوست چر ء گردن ء
 پدا اتک انت منی کل ء دپ ء من حندگ ء دیتگ

رہتگ انت تاک بوتگ انت حشک منے ملگزار
 تاپتگ انت تبدء مرگ انت شررنگیں بہار

جی زری نوداں چہر کن ات گوار ات اے گؤرا
 سبز کن ات ڈیہہ ء را بہ بنت کوچگ منے کشار

گل منے باگانی اچ وتی گرچاں درکپنت
 اچ گل ء بو ء بیت دل ء جان منے قرار

دوست منی بیایات کوچگ ء سینل ء اے بر ء
 ٹل ء ملان بیت پلانی بوہاں بات عطار

ڈیل منی زیریگ انت پما زمزیل مہپر ء
 سرمی گیرینک انت پکنت زلپاں تار پہ تار

مڈگی بالاد گام بہ جنت دشت ء گردگ ء
 دل منی ہوشام ء تڑہیت پہ نند ء گدار

آدم تئی نالگ نون پہ حقائی درشت انت
 ہور گوار انت ء سبز بنت ڈیہہ ء درچک ء دار

اولس جسمبنت ء نوک چول جناں اَنت
بلوچی ء کشاراں آپ دیان اَنت

تہار ماہیں شپ ء لنجاں مہ تُرس ات
پہ شیراں شپ تہاریں ماہیکان اَنت

چہ زُرمشاں وقابیں دلانی
تگ ء تاج ء شمنے منزل کسان اَنت

گیاباں مرگ ء پہک
تجانی چم گوں سیاہیں جہراں اَنت

بہاراں چم کتگ مئے گریشگانی
رَمگ نوں مئے چراگ جاہاں چران اَنت

بہ گوارتیں جمراں گوات وارتنگیناں
 زری سر تلان ہاری میزلان آنت

بہ گوارت کوکراں ابرستگیناں
 کہ جمر اچ بلا ہوش بن کیاں انت

پہ واہگ نمب کنت نوں کوچگاناں
 شمنے بار نوں مزاری کوپگاں آنت

اولس گوں ٹاک ء طوفان پُل بہاری
 مزار ہیمیں بلوچانی نشان آنت

نزائیں دل پہ کئے پریات کنت چوش
سرء اچ کشتگ کئے زانگ ء ہوش

نزائیں دل پہ کئے چو ہور ء گواریت
منی سینگ نزائیں کئے پہ جنت چوش

نزائیں کئے پہ واہگ دل منی بُرت
سدیت دل کہ دمانی بیت پہ دلگوش

منی دل پردگء صبر ء نہ مانیت
نہ بیت غم مئے دل ء ہچیر فراموش

نزائیں کئے منا عشق ء سبق دات
شراب وارینت منا کئے کت فقیر پوش

بہ رش آدم کہ حقانی توار انت
چہ باگ ء دوستی ء تو ہوشگ ء پروش

تئی لڑیں ارساں من وتی بُن مالے کنیں
وشیاں نگدیں اچ دل ء بے حالے کنیں

تئی غم دگیں ساراں زنگ وشیں واب منی
من شپاں سیائیں پہ تچگ پاد مالے کنیں

آس دنت درد انت لنطانی حشکی تئی منا
تو کنے چوش من چوں دل ء سمبالے کنیں

دروت دہیں ارساں جاہ دہیں سوگاتیں غماں
شعر پر بندیں ء روج دپ گالے کنیں

پیش تئی عشق ء لڈ اتگ گرانیں بار منا
نوں گماں پیچین ء دل ء اوبالے کنیں

بار تیار انت آدم تئی کوپگ باز نزور
نوں پہ حقائی من ترا جخالے کنیں

شپ تہار ماہ انت راہ منی گار انت جند منی تہنا درشتگ
نے منا یار ء نے سر ء سار دل منی لاپ ء درشتگ

منزل سک دور کلیاں حشک انت توشگ ء تورگ چند یتگ
نے منا آس گوں نے منا آپ زوان اچ تران ء درشتگ

کوه ہیشوکاں جند منی گٹ انت پاد منی لرز انت چہ وتا
دست منی درنگ انت سرمی چریت نک اچ زوان ء درشتگ

اچ منی حال ء چے خبر دار انت آ کہ پہ کوٹاں واب کنت
آشت ء برزیں ماٹریاں عیش نوش کنت گوں وتی شان ء درشتگ

اے بلوچستان اے بلوچ قوم انت وہد گوازینی پہ چپا
آنہ بنت آگاہ ایچ شمنے حال ء کہ مئے دیوان ء درشتنگ

وہد پچرات انت ٹک بدنت روچ راہ منی پیدا وار بہ بیت
مئے بلوچستان ء مئے قوم ء ملگی گندے طوفان ء درشتنگ

جی ہما روچ سوار بہ بیت محکم بور منی جاڑا پاپا بروت دگہ سرپکنت
آدم حقانی تو بگندے کہ راج وتی نشت ء دشمن دیوان ء درشتنگ

او بلوچانی وطن تئی گنج دولت بے شمار
تاں کدینا چیر بنت گژن ء مرانت تئی پھر ء دار

تئی ڈگار ویرانگ انت آپ تئی تچنت حُشک ء رونت
مردم تئی لڈ انت روانت بہ حلقوان بے کار ء بار

درمیان ء کل جہان ء مئے بلوچستان زمین
منت ء اچ کلیں جہان ء نیست ہیچ نام ء توار

سے بہر بوتگ ات میریں بلوچانی وطن
بہرے ایران ء تھا انت بہرے اوغان ء اوار

وائے قسمت ہائے قسمت تئی سرا کسہ نہ کنت مہر نظر
تئی ذخیرہ کنڈی انت ما گژنگلیں صد وا ء زار

گشتگ انت درد مندگاں کلیں بلوچی کاروان
تو کدی دست ء گری دست ء کپنت مئے پل بہار

علم، دولت، نان، نعمت، عیش ء آرام ء نشان
اچ بلوچ قوم ء تہا کل کشت انت پہ وار سار

وارثاں اے گلزمین ء ڈراہ بلوچاں یکبرا
مہر کنت مردی میان ء کل کن ات دیم ء تہار

او بلوچ بے چارگیں آدم گوں حقانی بگوش
گوانک جنت راج ء وتی یک جاہ بہ بئے ہورء اوار

تیر کہ اچ تو پک ء دپ ء رُہیت
 بزرگ ء خوار ء سینگ ء سُمہیت

درد آزار گرانیں بیماری
 روت غریبانی میتگ ء نندیت

بار ء کار بہر ء کپت غریب ء را
 واجہ دپ پُر ء جاک جنت کندیت

ہنچو کہ مردانی جبر ایر انت
 ساد ہما جاہ ء بارگ انت سندیت

کوچک ء دشتانی کشار حشک انت
 جمر شنگ دریائے سر ء گزندیت

مرت غریبانی گٹگے پیگان
 واجہ وتی ٹاپ ء چرپ کن رندیت

باز وتی ڈیہاں دلجمی شات بوت
 باز شنگ دوریں حلقوان نندیت

آدم حقانی اے جبر زانت ات
 مپت ء غریب ایشانی پدا جممیت

بے صحبت ء گل میگ ء دل محفل ء نہ لوٹیت
باگ ء را گل مہ بیت انت آ بلبل ء نہ لوٹیت

اے زندگی جہان ء بے دوستی ء تہار انت
آ دل کہ گوں تو بستگ تئی غیر ء آ نہ لوٹیت

آ دل کہ گوں تو بندیت کلیں جہان ء سندیت
بے تو دگر جہان ء کل دولت ء نہ لوٹیت

دولت تچان تچان بوت دیم ء بوان بوان بوت
دل وت پہ وت گشان بوت عاشق ترا نہ لوٹیت

آدم وتی دل ء را گشتگ مہ زور گل ء را
حقانی گشت گل ء را گل بلبل ء نہ لوٹیت

ساہگ ء زلیپانی گل ء بندیں کا پر ء
سوگند ء رک ء وریں روچے صد بر ء

من وت سینگاریں گل ء بیجاں زامریں
ایر کنیں دل بنداں وتی دوست ء مہپر ء

من سرجاہ ء کنیں سرباسکاں گل ء
گین کنیں ہر روچ جانل ء دکانیں گور ء

پلگیں ہمباں من دل ء بند ء ایر کناں
روچ شب چاریں چاردہی ماہ ء درور ء

گشت حقانی دل منی برت ء دلبر ء
گشت او آدم دل بدل داتگ من تر ء

تئی رنگ ء انجو مایناں منی عقل اچ سر ء کش ایت
گل ء چماں خمار یناں منی جاگ گور ء کش ایت

پہ واہگ مہپر ء سمببینگ سرگوپ ء مرچی
کج ء بیکاں شیپاریناں چہ کل ء کاپر ء کش ایت

دپ ء بشکنڈگاں پللیں دل چوں ہدوناک انت
نمہہ داری ردیں مروارداں دل یک بر ء کش ایت

پہ پینامی کت ات چمدار ء رپتوں گل ء کل ء
منابینگاں وقا بیناں تاں شہر ء آسر ء کش ایت

کمیت سنجنت ببارت بیڑا پدا ماں میتگ ء لال ء
ہزار نازیں گل ء مہراں بگند بلکن تر ء کش ایت

زہیران کجتگ دل نوں پنٹاں نہ بیت راضی
اے درداں بے تواریناں نپس اچ گگر ء کش ایت

مجن نالگ مکش اُفارگاں آدم
تئی پیرک گلہ ء نان ء چہ حوض ء کوثر ء کش ایت

آروچ ء یات پکن کہ منا چوں شکار کتے
 زلفاناں دام کرت گرفتار منا کتے
 خالان ء چینک روئیں دیدگ تیر کت انت
 چینک ء پہ درشتوں تو اوار منا کتے
 بے رحم تو مبو مکن تو چشی شکار
 رحمت بدانت خدا تو دل آزار منا کتے
 تو عاشق مہ کش وتی نام ء بد مکن
 قربان پہ تو بہ ہیں تو گنہگار منا کتے
 نیست انت گلگ تئی جتائی عذاب دنت
 پرمت ء نالگ ء او خطا کار منا کتے
 آدم پکش تو درد مجن دم مکن گلگ
 کرتے اگر گلگ تو سزا وار منا کتے

نہ من تہنا پریشاناں پہ عشق ء کوچک ء تراں
 دگہ باز مست ء بے سار انت چومست ء در پہ در چراں
 مگش عشق ء گرفتار ء ترا حال ء جبر نیست انت
 مجن تڑن ء تو مستاناں کہ آمد ء بہادراں
 نہ دنیائے طلب گار انت نہ عقبی جبردار انت
 نہ عاشق دولت ء لوٹنت نہ عاشق ء طلب زراں
 نہ ترس انت دوزک ء آج ء نہ حورانی گؤرا چارنت
 وتی معشوق ء دیدار ء پہ خوار ء در پہ در تراں
 مچار اش تو پہ نازانتی چہ زانت ء گوستگ انت برز ء
 اگر عقل ء جنے فکر ء بزاں کہ مین بنت سراں
 برو آدم مگش راز ء کہ عشق ء نور حقانی
 نصیب ء سرانی بیت کہ آگنگ انت ء آ کراں

شپی جانل منا مہمان کنت انت
وتی ڈریں دپ ء قربان کنت انت

زہیرواریں دل ء ٹپاناں منی گال
گوں پلپیں حندگاں درمان کنت انت

شپی شپ لیلۃ القدر برات انت
کہ قسمت گوں گل ء ہمزان کنت انت

شنگ دوست کور دپ ء پير ء مقام ء
ہماکہ مشکلاں آسان کنت انت

جتائی شپاں دوست یات کاریت
منی حال ء سرا ارمان کنت انت

شتن من بلوتی دوست ء منا گشت
بیا ہر دیں ترا اومان کنت انت

گون حقائی بیا آدم تئی دوست
ترا دستاں وتی زرشان کنت انت

تذبح ۽ کشیں من شپاں زوان ۽ منی تئی نام کیت
وہدیکہ تئی نام ۽ گریں تہلیں دپ ۽ چون تام کیت

ہرچی کہ جلیں من دل ۽ دل جلگ ۽ حدانہ انت
قہریں زمستانی شپاں نے واب نے آرام کیت

او دل خیالاں گوں مہ کپ فکر ۽ سر ۽ سوجاں مرو
من پہ اومیتاں زند گوں زانیں گل ۽ پیگام کیت

ہردینکہ بیت اچمن جتا آشپ چوسال ۽ دراج بیت
آشپ کہ مندیں تئی گور ۽ یک ساعت ۽ گور بام کیت

دوست گوں کہیسی ملگاں واتر پکنت گل ۽ منی
شہمیں چراگے روک بیت لوگ ۽ منی اندام کیت

آدم گوں حقانی برو مجنون ۽ راہبند ۽ بچار
لیلی ۽ پیم ۽ دُر دپ ۽ نام ۽ دوباری لام کیت

وہدے کہ رنجی گرنچو ۽ ہردینکہ بشکندی گلے
قد ۽ پہ سر ۽ سمبلے تران ۽ پہ باگ ۽ بلبلے

دوست اچ کل ۽ تازگ ترانت اچ سمبلا بارگ ترانت
اچ بلبل ۽ چابک ترانت دوست ہور ۽ نقشیں پازلے

مود کُنلئیں چم گجلیں لنت سہر ۽ دنناں چولیں
رک ململیں دپ شکلیں دوست کرمگانی شائے

لڈی چو کبگ ۽ نگوری ملی چو سئید ۽ کوہسری
گڈ ۽ بہاران ۽ چری دوست سرد ۽ راستیں شاہلے

گشتگ شپی چوش دلبر ۽ دوستے من ۽ ہست انت دگہ
آدم پہ حقانی در ۽ ہر شپ بجن یک باگلے

منی موجیں دل ۽ درداں پدا آگاز کتگ مرچی
منی دمبرتگیں ڈیل ۽ پدا جمازکتگ مرچی

مننا بانگوآہا کوکار ۽ چہ واب ۽ جہہ جنائنت
مننا آ جنگل ۽ مُرگاں پدا آواز کتگ مرچی

منی دوست احتگ ات واب ۽ مننالجمی داتگ ات
ہما واب گر ۽ داراں من ۽ ناساز کتگ مرچی

مننا گشتے منی درداں پہ آسروان مگوازین ۽
مننا دوست ۽ ہدایاتاں پدا سرباز کتگ مرچی

برو آدم مکش آہ ۽ گوں حقانی بہ نند ساہ ۽
ترا دوست ۽ وتی ڈاہ ۽ پدا ہمزاز کتگ مرچی

گوں گل ۽ مہران سر بروت سودا گران نہ انت
دوست بیت پہ من زندگی ہچمہ جوان نہ انت

تو بہ بے ساڑی دوزخ ۽ آس وت سرد بیت
بے تئی دیم ۽ جنت ۽ دل ہچ مان نہ انت

تو بہ بے ہمزان نان جو سے پمن بینگ انت
کچلنت حلوا تو مہ بے نوش جان نہ انت

تو بہ بے زیر ۽ ڈنگریں کوہاں باگ بیت
باگ بازاراں گوں مہ بے شہر ستاں نہ انت

جنت ۽ حوراں آدم ترا کشت گلہ ۽
نوں پہ حقانی ساہ بروت زانیں زیان نہ انت

تو کجائے بیا پدا چماں وتی داریں ترا
بیا کہ گلہیں متایاں من ندرکنیں پرتی سرء

تو شے دیر بوت ترا پرچہ نیائے تو پدا
تئی چراگ جاہ پلٹتا بیا تو پچاریں کچھرء

بشء بن کاہ منتگ انت نوک نون بہاراں سرجتگ
پل کتگ مئے پل بہاراں رنگ پہ رنگ تئی نگورء

تو وتی شاگیں گدان دور برتگ کنڈاں گش اتگ
تئی چراگ جاہ خالی انت بیا بند توکل ء کا پرء

پانگ انت آدم تئی پل ء نیلیت مال بہ کچھرء
بیا کہ بیائے سیر بہ بیت میش تئی کہیر ء شنگرء

گشنت دائم منا مردم که باز گرین تئی گال انت
دل ء آس ء منی سهر بوتگ در کرتگیں حال انت

وتی قوم ء نا لگ وتی حاک ء دل ء دارگ
گشنت جرم او دانگ مه گش آ اشتونا گال انت

په سانگ زند منی گوست ء زبان گوں چیلک ء بست ء
مروچی دل شنگ گشین هرچی که او بال انت

به ڈکینش نه بنت ڈلگ بجلنش نه بنت جلگ
دلنت اچ روتگان سستگ مه گش پاس نون مه سال آنت

په زرا مستراں ننگ وطن زانیں بها کرتگ
په برزیر ماڑیاں عیشی سروگ گندیں گل بال انت

چہ ملک نام ء ناموس ء سروگ راج ء فراموش انت
نچار انت حالت ء را راج ء کہ آ چو خوار جنجال انت

وطن پادمال ظلمانی لگتاں شنگ شانگ کرتہ
پرنگی درتگ ڈیہہ ء مگر گوما ہما چال انت

برے پروش انت بلوچاناں گشت ہچ جاگہ ء بہر بیت
برے بندانت وتی دمب گشت یک جاشمے مال انت

پہ مکر ء حیلہ بازی ء برے پیم ء بلوچاناں
چو جوہریں دشمن ء پیم ء گشتے زانہ اے بقال انت

ہپوک ء پیم ء پہ چار انت بلوچ ء را بہ بیت ہرجاہ
وتی اچ وعدہ ء قول ء یقین زانتوں کہ بے حال انت

پہ بڑا سی بست اش وتی دامن بلتے نوں دشمن ء پیم ء
جنت حق ء بلوچانی وزیر اش مئے وتی سیال انت

عجب آجوتی ء پیم ء جنت ء گڑیوگ ء نیلنت
نہ اچ ماجست بیت حال ء کہ چے جست ء شمتے سوال انت

بلوچ ء مستر ء واجہ گنشت ما لیڈران راج ء
حقیقت آوت انت دشمن بدی ء اصل بنڈال انت

پکنٹ روچ مئے شپاں خالق کہ گاریں راہ ء پکن روشن
بروت آدم ہما راہ ء کہ حقائی دل ء حال انت

یارب کریمیں کردگار

یارب کریمیں کردگار
 ساہ زندگ انت اچ تو ہزار
 روزی دیوکء مور ء مار
 تئی بادشاہی برقرار
 تو مالک ء تئی اختیار
 کسے نہ انت گوں تو اوار

تو جوڑ کتگ نقش ء نگار
 دریائے ناپیدیں کنار
 برزیں ہشیمیں کوہ سار
 پڑاہیں زمین پہ ملگزار

رنگ رنگ پیم پیمن کشار
 ڈول ڈول ء زبونیں بہار
 دڑچکانی انبونیں قطار
 نیوگ تو جوڑکت صد ہزار
 وڑ بوہیں پل شریں گدار
 شر رنگیں باگ ء درچک ء دار
 جو ء تچوکیں آب شار
 مرگانی ہر پیمیں توار
 کوہانی آپانی شکار
 تڑندین ء زوراکیں نہار
 پڑاہین ء پُر شابیں ڈگار
 برزیں ء بے راہیں حصار
 چنگ جمولیں دڑچک ء دار
 چوں پہ قطار انت زیب دار
 توکہ گشے بنت کار بار

ہر چیز پہ تئی حکم ء تیار
 باز جوڑ کتگ تو تاج دار
 باز کتگ تو بزہ کار
 باز ء را داتگ تاج سرا
 باز ء را کرتگ جان درا
 باز ء را داتگ ہار گؤرا
 باز ء را گد نیست من سرا
 باز ء را سوار کرت موٹرا
 باز مشکلنت سوار بیت حرا

 باز ء را داتگ تو جہاز
 باز ء را بڈا دات گؤاز

 تئی گنج ء دولت بے شمار
 پر تئی تب ء بنت کار بار

کسے ء را نیست انت اختیار
 تو بہر کتگ قسمت پہ وار
 باز ء را کرتے واجہ کار
 باز ء را کرتے خواری زار

کسے نہ کنت انت ڈاہ شور
 کسے ء را نیست انت گوں تو زور
 اش تو ورا نت کل کور ء کور
 رودینتگ انت تو مار ء مور

یا رب تی پڑا ہیں جہان
 آشوپ کتگ گیش گمراں
 ہر دو جہان بنت برقرار
 حقانی بات انت سازگار

چونیں حالتے یا باری

چونیں حالتے یا باری
 زرتہ مستراں خداری
 لوٹاں تی درا بنیت وباری
 برترین بکن درد واری
 بزگر کار کنت پہ خواری
 حاکاں بڈ کنت صدواری
 واجہ گلہاں نز آری
 بزگر چو گنوک ء چاری
 شوانگ کوه سر ء شوتاری
 سرد ء گرمیاں شیواری
 میش ء بزگلان گیواری
 آرام نہ کنت ہیچ واری
 واجہ پیگ وارت شاکاری
 شوانگ لنگر ء لولاری

گوک ء گوorman چارینی

شیر ء بستگان بادینی

منتی روگناں گیشنی

کاریت واجہان میچینی

شیر ء روگناں پنڈینی

واجہ گلکاں رودینی

گوہال تاب وارت گوازینی

میریں واجہ ء نازینی

بگ جت اشتراں تیماری

لڈیت لیرواں سینگاری

راہ ء منزلاں نزاری

زراں مچ کنت کاری

واجہ بارت گس ء اش ساری

بگ جت گژنگ انت کوکاری

نوکر واجہ ء کاران آت
 سہب ء بیگہاں چاران آت
 چست ء ایر کنت باران آت
 اتید چو ہورے ء گواران آت

زراں مچ کنت سارانان
 بارتے واجہ پہ سامانان
 واجہ عیش کنت جوانان
 نوکر کیل کنت دنت ارسانان

اے مئے واجہانی کار آنت
 دزمانش سر ء سر بار آنت
 گنج ء دولتی سیاہ مار آنت
 بالی موٹلاں آ سوار آنت
 ہر سال آ چدا ٹوکار آنت
 شہر ء لندن ء شوتار آنت
 ناچ ء محفلاں چار آنت
 لکھان ء ہمود گوار آنت

بنگان ء آ شراباں نوش اَنت
 چرس ء کشگاں بے ہوش اَنت
 پچاں عدلسانی مان پوش اَنت
 ناچ ء مجلساں دل گوش اَنت
 ملک ء خدمت ء سرین پرورش اَنت
 قوم اش ہر کسی پادموش اَنت

افسوز ء منا ارمان اَنت
 راج چو گزنگ ء بے نان اَنت
 دُکال ء وطن طوفان اَنت
 واجہ لندن ء میدان اَنت

ہرسال اچ شدا چندے کس
 بے موت ء مرانت آ بے وس
 پوش ء تو حرید ء عدلس
 جاگہ گردگے تئی پیرس

سردار ء نواب ء میراں
 ملک ء پُرشنگیں شہتیراں
 راج ء دشمنیں گہگیراں

راج منے لنگڑ ء دل وار انت
 زند ء قوم وتی بے زار انت
 پاد اش پرشنگ انت لاچار انت
 پٹاں کپتگ انت بیمار انت

بودان اش شامت نوش ات
 ہر روج چو بڑ ء شیر دوش ات
 گزن ء آمرانت چک پروش ات
 پرچا چو شامبے ہوش ات

دان اش گل شمنے ہمبار ء
 پچار اش کن انت بار بار ء
 پرسائش گرات بیگار ء
 لوٹ ات روشما پہ کار ء

نوں کہ کپتگ انت آگار ء
 سوار آت موٹلاں بے سار ء
 افسوز پر شمنے ایمان ء
 نند آنت چوں شما دیوان ء
 گرد آت حلقواں بے مان ء
 راج ء را دیے ات طوفان ء
 ترینت دلانی میل ء
 بلت حلقوانی سیل ء
 قومانی تہا بے پیل ء
 گردان بیت وتی جرنیل ء
 حقانی مکن قیل ء قال
 آدم گشتگ انت حقیں گال
 نوں وت جوڑ بنت ماہ ء سال
 میراناں کپ ایت وت جنجال

پدا ساٹارتہ میشان پہ اومیت ء بہارانی

پدا ساٹارتہ میشان پہ اومیت ء بہارانی
 پدا کاہ رستگ انت سیرکیں شم ء پزاہیں ڈگارانی
 پدا سرکشنگ پلان اے کوہ ء دزچک دارانی
 پدا گورناگ جنگ پیلوشتاگیں پلاں لورانی
 پدا مئے کوچگاں رستگ وتی گیسو کشارانی
 پدا ہوشگ کتگ بندان گیاہیں ملگزارانی
 پدا مے جملان زرتگ قسم کوہ ء اگارانی
 پدا سرگپتگ انت پانگ وتی لچ ء میارانی
 پدا سرستگ انت پاچن ہما گٹ ء تلارانی
 پدا برستگ انت ورنہ شمشے سینیل ء شکارانی
 پدا ہیر آب جنگ بور پہ مہمیزان سوارانی
 پدا قید سستہ زرمشت ء شمشے شہمیں سگارانی

پدا یات بوتگ انت زہیروک وتی مات ء گؤہارانی
 پدا اُمیت کتگ ڈیہہ ء شے گوانک ء توارانی
 پدا مئے کور دپاں سوچنت کدہ بوچ پتارانی
 پدا جسکینتگ انت شہ بند ہما برزیں حصارانی
 پدا سزپ بستگیں مردی ردبند قطارانی
 پدا اچ پب ء میرگٹ ء توار انت نر مزارانی
 پدا گوں پاہوئے لوپ ء شت انت سر سر مچارانی
 گشیت آدم گوں حقانی بلوچ ندر بنت بٹے خانی

اے پرنگی ۽ پیشتری کاردار

اے پرنگی ۽ پیشتری کاردار
 نام پرنگی ۽ کرتت انت سردار
 ملک ۽ راج ۽ دشمن ۽ سیاہ مار
 اے نہ انت ہجیر راجانی درد وار

شت کہ سرداری بوتنت نوں لیڈر
 اختن راجانی پتران شرشر
 گشت اش کوہاں پیم کن انت سنگر
 جنگ کن انت اما بنیں شمنے رہ بر

بیا ات اچ ملک ۽ کشن سرکار ۽
 نیلس وتی ڈیہہ شوپیں گرکار ۽
 گرہگا گوشت ات انچو مشکار ۽
 ماکتگ توبہ اچ بدیں کار ۽

سردار پوش ات لیڈری جاگ
 پیشی ء پاشینت نوں ورا نت ہاگ
 سردار برے تسمہے حیلہے سازیت
 مہر کنت راج ء ہر روج جمازیت

پیش ء سردار ات نوں بیت لیڈر
 اوٹاں لوٹیت ء مارا کنت لے در

وہدے بہ کوہاں مار ء لاگینت
 وختے رُنگ راہاں راج ء تاجینت

وہدے مان تر ء وہدے کنت رنگان
 وہدے پلائینت انت مارا گوں ڈنگان

گوما سرکار ء وت کنت بدخواہ
 اودا سرکار ء آدینت وت ڈاہ

انگور ء جان ء وت دینت تیر ء
 آنگر سرکار ء گوں درانت شیر ء

هرکس مه بیت باگی آر ء جنائنت
 باگی نیں براساں گوما مرط ء نیننت
 اے نہ انت راج ء ہمدین سردار
 اے پرنگیاں کرتگ انت مُردار

راجاں پیش جوڑ کرتت کہ سرداری
 ہست ات گوما سرداراں شرف داری

مرگ ء اچ راج ء پیشتر ء مرت انت
 سردار راجانی بلاہ زُرتنت

راج پہ سردار ء سردار پہ راج ء
 انچو دل خواه ات راج ء گشت واجہ

راج ء وتی سردار ء قسم وارت ات
 سردار راج ء دل وت نزارت ات
 سردار ہما راجانا چے پیم دوست ات
 راج ء را سردار ء مدام اوست ات
 راج ء سردار پاگ سرء بست ات
 سردار پہ راج ء اچ سرء گوست ات
 نوں نہ انت سردار اے مداری انت
 اے ملام خور انت راہ گداری انت
 اے پرنگی ء بوت انت ڈاہی
 وارت پگار ایشان زرتش بدراہی
 پیش ء سردار ات بوت نوں جون وار
 آدم حقانی گشتیناں گوش دار

من بزگوں کارء کنین

من بزگوں کار ء کنین

من کار ء کردار ء کنین

سیاہیں شپاں سار ء کنین

رُمبیں ء الگار ء کنین

حاکاں گر ء دار ء کنین

من گوک ء لنگار ء کنین

آواج ء بیگار ء کنین

من بُنڈ ء من دار ء کنین

حشک کار ء نمب کار ء کنین

ڈی بند گیوار ء کنین

من پُل ء دیوار ء کنین

گورتچ ء زربار ء کنین

گوکاں من تیمار ءَ کنیں
 من پُل ءُ سینگار ءَ کنیں
 چار دست ءَ رہوار ءَ کنیں
 بنداں نمہ دار ءَ کنیں
 من گوانک ءُ کوکار ءَ کنیں
 من زیر ءُ شوتار ءَ کنیں
 من آہ ءُ افار ءَ کنیں
 گژن ءَ چہ گین سار ءَ کنیں
 جان ءَ وتی خوار ءَ کنیں
 جوہان قطار ءَ کنیں
 من ساپ ءُ پلگار ءَ کنیں
 تئی اُشتران بار ءَ کنیں
 پر تو من ہمبار ءَ کنیں
 پر تو من روزگار ءَ کنیں
 نام ءَ تئی وازدار ءَ کنیں

من بستگ انت سیرکنیں ڈگار
 من پڑوشنگ انت تڑندیں تلار
 من تڑاشنگ انت کوه ء اگار
 من گوہتگ انت کل بند ء دار
 من کہن جو ء کرت انت تیار
 بنداناں من کرتگ قطار
 کوران چہ آرت ء پتار
 پاد مال کت انت من مور ء مار
 آپ کرتگ من بنداں سوار
 حاک مان کت انت زبریں زوار
 من گوک ء توم ء ذمہ وار
 من سبزکت انت پلین کشار
 درچ کشنگ انت من بے شمار
 جوڑ کرتگ انت من ملگزار
 من پانگ ء من پھرہ دار
 آپ داتگ انت من درچ ء دار
 من ہمد ء کرت انت ہزار

لمبو ء انگور ء انار
 من جوڑ کت انت پللیں بہار
 من کرتگ انت پرتو تیار
 من بزگر ء تو واجہ کار
 انگت کنتے دیم ء تہار

پر تو تچ ء تاگ کنیں
 ڈن ء ڈلاں باگ کنیں
 آمین ء حرماگ کنیں
 داناں شپ ء زاگ کنیں
 من واس ء جوپاگ کنیں
 ریشم ترا پہ پاگ کنیں
 واب جاہ تی ء شاگ کنیں
 وت بندر ء راگ کنیں

نیست انت منا پُچ مان گور ء
 من سردر ء من جان در ء

وت نشتگوں روج ء سر ء
 پر تو من بندیں کاپر ء
 روچے تو کائے چکر ء
 گوں جیپ ء سیاہیں موٹر ء
 کیٹ لک ء بیوک ء قیصر ء
 روج پچ ملکیت واجہ تر ء
 حقانی گشت آدم تر ء
 واب ء تو پاد کن بزرگر ء
 وت بوارت وتی کار ء بر ء
 حاک ء مہ دنت نوں کس سر ء

بیا او بیا منی ساہ ء جان

بیا او بیا منی ساہ ء جان
 پرتو سر کتگ من قربان
 وہدے تو کنے گوں من تران
 مشکل بنت منی وت آسان
 گران انت کہ بے تو نگران
 من چوں گار ہیں تئی دردان

بیا کہ دل منی چوں گار انت
 دوستی من سرا تئی سوار انت
 پر تو دل منی درد وار انت
 سرتئی نڈری ء گیرینک انت
 دل تئی پلو ء بندوک انت
 آچے ماں دل ء چوروک انت

دوری تئی دل ۽ سوچوک انت
دائم تو ہے وش ۽ شات
پر تو سرمنی بات خیرات
آدم دل ترا زانیں دات
حقانی گشیت دوست بیایات

مرچاں چوں جہاں تامورانٹ

مرچاں چوں جہاں تامورانٹ
 ڈنگ ءِ ظالمانی زور انت
 کنڈ کنڈ ءِ جہانے شور انت
 حاکم بیرگ ءِ کمزور انت

ڈنگ نوں پانگ انت راہانی
 گرک نوں شوانگ انت میشانی
 ظالم راہبر انت راجانی
 زوراک نوں کننت دیم پانی

توپک داتگ انت ڈنگان ءِ
 راہ گیر انت جن انت راجان ءِ
 ہرکس کہ پہ کننت اے تران ءِ
 بُرانت ایچ دپائے زوان ءِ

ڈیہہ مئے چو شنگ ویران انت
 حاکم بیرگیں نادان انت
 ڈنگ مئے عزت ۽ دیمپان انت
 گرکاں گوں رمگ شیوان انت

ڈیہہ ۽ را کتگ ایشاں تنگ
 خلق ۽ درشت آنت نگدیں گونگ
 پیش کپت انت ادا کور ۽ لنگ
 بے حیائیں لگور ۽ بے ننگ

ملک ۽ در شنگ چو زانگ
 ڈنگ نوں چون بیت مئے پانگ
 اچ گرک بہ بیت دل مانگ
 میثانی بہ بیت گرک شوانگ

پیش ۽ ڪئ پل ات راج ۽ مال
 يات انت وت من ۽ پيشي گال
 نون چون ايش بنت ائ سيال

ڏيهه ۽ ڪت ات ايشاں گار
 راج ۽ ڪت ات ايشاں خوار
 نون که جوڙ به بنت ائ سرڪار
 پها پاھو ۽ لاپ ۽ دار

حقائي به بو تو خاموش
 آدم وارت چمے مرداں پرورش
 خلقت وت کن انت عقل ۽ هوش
 راج مئے وت په کنت انت دلگوش

دُکالِ ءِ سال (۱۹۷۰)

پور تیر ءُ بند ءُ زال ءُ
آبادی نہ کرت اے سال ءُ

بے واک بوت سہیل گوں نپت ءُ
بشام اچ مڑایاں کپت ءُ

بندی جمر کیت انت گوات
گرنڈیت نہ رتچیت برسات
کوڈال بزگراں مئے دور دات
آمین ءُ شت انت زرت اش پات

سہرو کشتگیں ٹال ٹال انت
گوک مئے لاگر ءُ بدحال انت

دہقان نوں بروت بنڈال انت
پہوال بیرگ ءُ جنجال انت

اے سال ء لگور آنت دہقان
 گوک ء گورنگ اش کرتگ زیان
 ماش ء سہرو ء کاه ء دان
 اے سالی نہ بوت انت کس جوہان

بے واک آنت ملوکیں مال دار
 زوزر و نکاں کپتگ آنت مئے سہدار
 شوانگ گیشتر ء بوت پیوار
 ہوڑی یے وتی کرتگ گار

پاری سال چے پیم سر نیاز ات
 کوہ ء کوچگاں کاه باز ات
 چڈ ء سامو ء گوماز ات
 مالانی گور ہمباز ات

پراہیں کچگاں نمب کار ات
 گوک ء بزرگانی وار ات

سالانی چراگ پوتار ات
 شیر بستگ پدا سمبار ات
 پاری سال چه پیم آباد ات
 ہرجا بزرگرنی نیاد ات
 دہقان کوچگ ء دل شاد ات
 مال دار کوه سر ء آزاد ات

ڈکال اچ پدا پرترات
 قسمت مئے پدائی چرات
 ہمبار ما وتی پیش کرات
 اٹکل اچ سرا مئے پرات

گوکان وارنگ ات ملک ء دان
 پرشنگ واجہ ء بُزریں شان

ہرروچ درد وارت نون دہقان
 پہوال نہ وارت سیر ء نان

دہقان نوں پکنت دان ء وام
 پہوال نوں پکنت میشان شام
 ڈکال ء دپ ء برتگ تام
 واجہ تو پکن وت وژنام

شش سال ساری ء بوت خواری
 پاری بوتگ ات درد واری
 اے سال ء پدا چم داری
 ڈکالے پدا اتک باری

ہشکاوگ مدام ء خوار انت
 ہور ء جمبر ء چمدار انت
 ہردیں ہور بیت سردار انت
 بے ہور ء زمیندار خوار انت

آدم ٹیکم ء برداں بیار
 حقانی پکنت کہنے تیار
 آپ ء را پکنت ملک ء سوار
 کارکن مردماں وت پیش دار

یک شے احتات عشق انا گاہ ء

یک شے احتات عشق انا گاہ ء
گشت بیا پیش داریں ترا راہ ء
تو برو معشوق ء وتی جاہ ء
روک بیت آچو چاردہی ماہ ء

وت ترا من چو ساوڑ ء نود ء
پیش داریں تر عاشق ء دود ء
صبر مکن اشتاپی برو اود ء
چچ مہ ترس اچ جانی ء جود ء

صبر مکن اشتاپی منی کار انت
اشتاپ چہ صبر ء مرکب ء سوار انت
صبر پکنت ہرکس آ بزاں گار انت
صبر وت اشتاپ ء دائم چم دار انت

صبر لگور انت اشتاپی شیر انت
 اشتاپ کنت زوت صبرء کار دیر انت
 مراد اشتاپے تہا چیر انت
 عاشق اگر اشتاپی مکنت ایر انت

صبر کنوک دائم خوار ء حیران انت
 اشتاپ پہ ہرکار ء مزن شان انت
 عاشق کہ اشتاپی پکنت جوان انت
 صد مراد اشتاپ ء تہا مان انت

صبر مصیبت ء باید انت مرد ء
 اشتاپ وت دارو انت ہمک درد ء
 صبر وت کشوک انت آہ ء آسرد ء
 اشتاپ بازو انت مرد شپ گرد ء

اے سبق عشق ء داتگ ات دوشی
 پنت فرمان کرتگ ات چوشی

گشتے گوں عقل ء تو مہ بو گوشى
عقل لگورے وت تى دل ء پروشى

عقل پدا صبر ء پلو ء احت ء
گشتے گوں اشناپ ء مجن تحت ء

تو مرد عشق ء گوشتگیں راه ء
دیم دنت عشق ء دور بنیں چاه ء

عشق ترا دوریں منزلان بوجیت
عشق ء دیم ء سیاہی ء لوجیت

تو مہ زور عشقے بازی ء پنت ء
اے سبق تو اچ دشمن ء ونت ء

اچ تہار ماہ ء سردیاں پھریز
منزلان بوج ء رہسراں برخیز

اشٹاپ یک شیطانے دلالت ء
صبر قرآن وان ء نیکیں عادت ء

عشق ء پہ بے عقلی ترا گشت ء
تو مرد عشق ء کوچک ء دشت ء

باز تئی پیمیں مردے رد دات
عشق ء بہ دریا ء دور دات

صبر پہ ہر کار فہم انسان انت
اشٹاپ درانت کہ فعل شیطان انت

من دل ء گُشتن گوچنی ہنچنت
عقل منی دوستین راہ ء سرہنچنت

عقل ء وتی زانگ بازی ء نازینت
زند ء من جوانیں منزل ء گوازینت

مطلبوں حاصل ہیج نہ بوت مرداں
منتوں گوں ارمان دل ء درداں

نا امیت بوتوں من اچے راہ ء
بستوں نوں عشق ء را وتی ساہ ء

عشق ء چو شہباز ء منا رُپت ء
مطلب ء جاہ ء یک شپ ء برت ء

عشق مدام دراجیں منزلاں بریت انت
عقل لگورنشت ء من گس ء گریت انت

عشق پہ ہرکار ایر پکنت گام ء
زوت چاشینت آنیوگ ء تام

عشق نہ ترسیت اچ پڑاں پراہیں
چم جنت نے کہ اچ شپاں سیاہیں

نے پلنگانی گرگاں تُرسیت
نے کہ اچ دوست ءِ دشمن ءِ پرسیت

عقل وتی ہرکارا دل ءِ چاریت
فکر کنت دائم گر کنت ساریت

عقل شپاں سیاہیں کور بیت نندیت
عشق تہار ماہ ءِ را سراں گندیت

عقل تاں صد سال ءِ بروت جاہ یے
عشق روت زوت زوت پہ اناگاہ یے

عقل کنت صبر عشق کنت اشتاپ
عشق تہار ماہ ءِ جوڑ کنت مہتاب

عشق ءِ نون حقانی ترا زرتہ
آدم وتی دست پہ گلہ ءِ برتہ

روح براندنت کشیت لوار

روح برا نندت کشیت لوار
 پیلوشنگ انت کل دڑچک ء دار
 حشک انت ڈگار نیست اش کشار
 گیمرتگ انت سبزیں بہار
 دنز ء مْجاں کرتگ غبار
 چو تینی ء گرم بوت ڈگار
 کلیں جہان بوت بے توار
 شاہین گوں جنجشکا اوار
 کونڈ آنت نہ کت سیل ء شکار
 مئے ساربان بوت بے میار
 کے کاروان ء کنت مہار
 کنٹ بوتگ آنت شہمیں سگار
 زنگ کپتگ آنت کارچ ء کٹار
 لاری ء چکماک ء دوکار

مورکپتگ انت دیم اش تہار
 دمب بوتگ انت بزریں حصار
 شیران چدا کرتگ فرار
 مرداں گوں نامرداں اوار
 کرتگ ہے قول قرار
 سال ء گراں سے سد ہزار
 چیزے گراں جوانیں ڈگار
 پہ وت کناں باگ ء کشار
 من چون کناں سینل ء شکار
 بل کہ بروت ننگ ء معیار
 ملک برتگ اش مار ء چے کار

ملک ء پہ زور ما مستران
 لہتس وزیر ء افسراں
 قوم ء بلوچ ء لیڈران
 چیزے گچینی ممبران
 ون یونٹ ء بودان دراں

ری پبلک ء چیر ء سہراں
 سوار آنت جوانیں موٹراں
 کیٹ لک ء بیوک ء قیصران
 شہد ء شراباں وت وراں
 دل پُر بیت گور پہ گوراں
 ننگ ء چہ عیش مئے شہتران
 راج ء چہ زرے گہتراں
 بل کہ بروت ننگ ء معیار
 مارا گمے راج ء چے کار

سوار انت جہاز ء موٹلاں
 نند انت امیر وت ہوٹلاں
 چار انت کہیہی چوٹلاں
 پانا ورانت گوں پوپلاں
 عشق ء کنت گوں حمبلاں
 ہمزان بنت گوں ہم دلاں
 بل کہ بروت ننگ ء معیار

مار گے ڈیہہ ء چے کار
 قوم ء ملوکیں کار دار
 چوں بے میار بوت انت پچار
 ملک داتگ اش لوٹنت پگار
 گینی نوٹ ء کلدار
 بلاں ء چیرکائی ہزار
 ہروج دل ء بنت اش شمار
 اے ننگ ناموس میار
 بوت انت پمن چو زہر مار
 زانیں کہ اے جور ء دپار
 آخر ندریت اعتبار
 مزدور خوار ء بزہ کار
 یک جاگہ بندنت اے قطار
 اے میر ء اے مئے سرمایہ دار
 کور ہار کنت اے بنت پتار

دوشی منی ڈیل ۽ سر ۽

دوشی منی ڈیل ۽ سر ۽
 اہت انت خیال اچ ہرگور ۽
 زید ۽ غمانی جمر ۽
 بستگ چو سیاہیں کوکراں

پرچہ منے ڈیہہ ۽ سربراہ ۽
 بوت انت لگور کل یکبر ۽
 ملک اش پہ زر ۽ خاطر ۽
 داتگ ۽ سر کرتگ در ۽

من گوں گماں بوتوں دوچار
 ناگاہ چہ غیب ۽ بوت توار
 بیا او بلوچ پاداں بدار
 ارساں دوئیں چماں مہ گوار

دیم ء پکش نام ء در آر
 ہر روج پما مرداں بہ چار
 صد لک شے ہست انت شمار
 اچ سندھ ء ہند ء قندہار

ایران تا ملک زنگبار
 ہرچی بلوچ ات بت اوار
 آزاد بیت گنجیں دیار
 شیرانی پڑا ہیں ملگزار

بیا ات بلوچاں شور کن ات
 ننگ ء میاراں گور کن ات
 جمہور ء آپ ء دور کن ات
 وردء دپ ء اش جور کن ات

آدم تو زانے ماہ ء سال
 حقانی دیم دے تو حوال
 ملکان تمایں کن ٹپال
 معلوم بنت راجے خیال

پہ خیراتی ملوٹ دادء پکن ہمت چو فرہادء

پہ خیراتی ملوٹ دادء پکن ہمت چو فرہادء
پسند تو بستگیں سادء بلوچ بزرگ مہو پادء

پکن نون توکلے شیری مکن تو سُک سُک ء دیری
بلوٹ حقء مکن دیری بلوچ مردگ مہو پادء

پہ شان بیا بہ بو زندگ مہ بوتو خوار ء شرمندگ
نہ لوٹیت چرگ ء گندگ بلوچ غیرت پکن پادء

سگار قید انت وتی میانء کیمت سجت پہ صدشانء
تپنگ کنت ہکلے ترانء بلوچ برکت پکن پادء

تئی کوه چیدگ ء جنگ جاہ توار انت او یلیں واجہ
پکن یکجاہ وتی راجء بلوچ جوزگ پکن پادء

تئی دشت کوچک ء صحرائی شریں چنگل پہر ء
گشنت گوں غیرت ء لہڑ ء بلوچ جُرت پکن پاد ء

شہید محرابی آواز ء نصیر ء گشتگیں رازاں
بلوچاناں حیا بازاں بلوچ توکل پکن پاد ء

بلوچ خان گشت پہ صدشان ء بلوچ بندت وتی میان ء
بہ بیت زندگ گوں ایمان ء بلوچ جوڑگ پکن پاد ء

بیا ات پُرگل ء شاد پسوچت ننگ ء نیاد ء
مہ ترس ات ایچ وتی ساه ء بلوچ قوت پکن پاد ء

بیا آدم گوں حقائی کناں ماعہد پیمانی
بلوچے باں دل ء جانی بلوچ طاقت پکن پاد ء

کدی کیت انت بلوچ ءِ دؤر ءِ باری

کدی کیت انت بلوچ ءِ دؤر ءِ باری
 کدی روت انت بلوچ ءِ گژن خواری
 کدی بیت کہ بلوچ چماں مداری
 کدی بیت انت بلوچ قوم ءِ تیاری

کدی روت انت شمه بے روز گاری
 کدی کیت انت شمه آباد کاری
 کدی در روت شمه کوہاں فراری
 کدی بیا ات شما نندات پہ ساری
 کدی بیت گوں شما تیزیں سواری
 کدی گوں ہمبلاں بہر بیت اواری
 کدی بیت انت بلوچ تئی شہسواری
 کدی آدم پہ حقانی بچاری
 کدی اچ ما جہاں دست ءِ بداری

اوبلوچ بچارگ مبو چماں تو مدار

اوبلوچ بچارگ مبو چماں تو مدار
 اچ بلوچانی گوستگیں کرداراں پچار

ملک پرنگی ء برتگ ات کرت ات بے نوا
 نیت ترا جاہ نے تئی درد ء را دوا

ڈیہہ تئی بُرت اش پیشتر ء ڈیہہ ء دشمن ء
 نون تئی دینا وٹ کنٹ ہورتیں سوچن ء

گلزمین پراہنت ننگ ء جاگہ نیست ترا
 آسمان برز انت لگگ ء راہبند نیست ترا

چو پہ آسرد کار پہ اگار ء تی چون گوز آنت
 نے کہ تئی حشکیں چارگ ء قسمت سوز بنت

سال ۽ ماه ذراج آنت روج هر سال ۽ تو مرتج
بند وتی میان ۽ بدے ارماناں برتج

قسمت ۽ واهند بو وتی دنیا ۽ تها
یا به مر پر تو زیات تر آنت موت اچ منت ۽

داشتگ آنت چم تو مزن لاپیں مستراں
چست بنت آ پہ ڈیہہ ۽ راجانی توڑواں

واجهاں زرت ۽ کرتگ اش ڈیہہ ۽ را بها
سوار انت بالیگا گرد آنت به ڈیهاں جاه په جاه

میر ۽ سرداراں گوں مزن لاپیں واجگاں
هرکس ۽ زرتگ وتی بند کرتگ زبان

آ کن انت عیش ۽ زند بنت گامیش ۽ وڑ ۽
آ نه گندنت اچ پدا ملک ۽ گڑ بڑ ۽

میر ۽ سردار خان تماشابانی تہا
کپتنگ انت سوچنت آ ادے راجی جیڑما

آ وتی عیش ۽ موٹل ۽ جہازاں سوار بنت
باگ ۽ ماڑی ۽ کرشی ۽ کونچاں پہ زرنٹ

آ کجا راج ۽ بزگ ۽ خواری ۽ مر انت
قوتے داراں نئے جن انت چم کش مرمنت

داتگ اش ملک ۽ را اگر لوٹاں بندل ۽
سوار بنت گرد انت آ وتی شاہی موٹل ۽

نے شمنے مجلس وش بیت آ دان ۽ پچار
نے شمنے ڈیہہ اش وش کیت نے کہ اے ڈگار

گشتگ انت ملک ۽ چارتگ اش راج ۽ راکدی
کوه ۽ دشتانی حالت ۽ است اش سرپدی

کوه ۽ دشتانی گردگ ۽ چوفان ۽ کپنت
لوگ شما نندانت آشمئے ديم ۽ اچ جهمينت

آ کدی گرد انت بزیگیں راجانی جاه
نے شمئے مرگ ۽ نے شمئے زند ۽ هست متا

گردگ ۽، جاگہ آوانی جوانیں یورپ انت
وپیگ ۽ جاگہ آوانی ماڑی ۽ کوٹانی سرپ انت

خان نصیر خان ات احت شمه لوگانی دپ ۽
مجلس ۽ کرت اش گوں شما روچان ۽ شپ ۽

نیت تگرد ۽ مئے طپر ۽ کونٹاں پتر ات
مرک ۽ زند ۽ مئے آشمئے ہر روچ حاضر ات

یا خداداد کہ قید بند ۽ پہ راضی ات
یا بلوچ خان ات سردیگ آئی گوازی ات

نوں شما دل داشتگ پے میریں منگہاں
آکن آنت کارے کلنت وتی عیشی بمہگناں

چم شما داشتگ چارات سردار ء سردراں
چم شے کور آنت چار ات شما پیشی سنگراں

گرشما خون ء نمب کنت رنگی بیت ڈگار
زوت دینتت پرچما سر سبزیں سگار

اے منی گالان بزور قاصد دیر مدار
برہمودا کہ مئے بلوچ نشنگ دیم دار

درد کشیت اچ دل ء جو شینی پہار
پروشنگ کاری کرتگش بنداں گوں سہار

آدمی زہیران ء بہ بر آرا سر بکن
تو بگوش حقانی ترا دیم دات اے سخن

لعل ۽ یاقوت یا گشتے دُریں گوہرے

لعل ۽ یاقوت یا گشتے دُریں گوہرے
 لُدگاں گبگے رستگیاں بشی کوکرے
 دوست پری زاتے لال زلیخائی درورے
 جبتی حورے یا گل اندامی ہم سرے
 کاڑ خمار چمیں داگ دنت آس انگرے
 میٹگے لاڑ انت آجنکانی گروہ برے

دیم چو ماہ ۽ انگت اچ ماہ براہ تر انت
 چاردہی ماہے یا گشتے روچ ۽ درورانت
 چم چو گڈ آہو گردن براہ تر انت
 بیک چو زیر تاب کتنت زنجیر ماپر انت
 قد ۽ بالاد آگل ۽ سرو ۽ ہمسر انت
 چو فلک ناز دل پما دوست ۽ انگر انت
 زلپ چو جیمار پوزماں دیم ۽ حنجر انت

کا گدیں لٹھان ء گل ء سرخی مشتگ انت
 دُر دپ ء دناناں اد ء گوہر کشنگ انت
 چپتگ نارنجیں گؤراں گروہگ نشنگ انت
 جنتے حور ء گوں گلیں دوست ء رشتگ انت
 دست پاداناں وت زباد مال ء ششتگ انت

ٹیٹلی آسکی گردن گوں زیزیں ماپراں
 براہ دنت چل نالی گلے نوک رودیں گؤران
 ہار بادام چوکی پروشت سنگران
 سرمئی ندر بیت پہ گل ء کوشین زان سراں

نشنگ انت شمرنگ ء گؤر ء پلین دزگؤہار
 زیور ء سہتانے گؤر ء گیجنت پہ قطار
 ماں سرا قید ء سنگر ء سہرانی مہار
 ماں گؤر ء ہار نوحہ تلین دوری نیگ اوار
 منگلی دستانی کن انت مہرنگ ء توار
 لٹکاں مندریک گپتگ انت بوگ بوگ ء پچار

مارسریں پادینک انت گل ۽ پادانی میار
کوش چکن کاریں بوتگ انت لکران ۽ تیار

مخملے بوپ ۽ نشنگ ۽ شارے من سر ۽
موسم ۽ گل کار کرتگیں کنخوابے گور ۽
طاقچہ دیم ۽ نشنگ ماں برزیں گوات در ۽
گوانک جت دوست ۽ دُر دپ ۽ آہو پیکر ۽
آگل اندامی ہمسرو ماہ ۽ درور ۽
گوں وتی خاصیں دانی ۽ رازین نوکر ۽
تو برو بیار جلدی منی عاشق ۽ گور ۽

عاشق انت بزرگ پر منی درداں زریت
اچ منی دیم ۽ دور بہ بیت زانیں کہ مریت
یا پہ بد حالی آ وتی پچاں ۽ دریت
یا کہ چو مجنون در پہ در گردیت چریت

نے شپاں واب نے پہ آرام ترگ انت
ورد واب آئی ہردم ۽ چر ۽ گردگ انت

پہ منی درداں چو ہلگدار ء زردگ انت
پڑشتنگے سریں ء چو گوشتے ہردگ ہردگ انت

اہتگ انت پیگام اچ گل ء لالیں جانی ء
شے مرید یات کرتگ ترا مرچی ہائی ء
تو برو برزیں گوات گر ء چاکر خانی ء
زیارت ء دیدار کن بگند دوستیں ہائی ء

من کہ اچ عشق ء درد ء غم سک باز وارنگ ات
من پہ دیداری بیڑ پما کوٹ ء آرتگ ات
طاقتچے راہ ء گل پری رنگیں چارتگ ات
وعدہ ء اقرار و ت پہ و ت چیز ء سارتگ ات

دائی ء دات چوش من ء شر رنگے حوال
یکے منی دردان تو ورے درداں پہ مہ نال
دومی پہ شیطان ء مکن عشق ء را زوال
عشق بہ بات پاک تو مگیج عشق ء را وبال

تو منی دوست بے منی بہ بے لوگ ء سومری
 تو پہ من جود بے، من تئی شررنگیں پری
 مئے گو تئی دوستی دائمی بات انت آسری
 من تئی مجنوں تو منی لیلی دلبری
 روج شپ بے درد چہ غماں دوستی مئے بات
 ہر دو دنیا یا منیگ ء تئی دوستی پیش کپات
 مئے گو تی دوستی ء گناہ ہجیر پر مبات

دست وتی برزادی کت انت وہدے نیم شپ ء
 ہر دوئیں چماں گوں من ء ماہیں دردپ ء
 یا خدا عشق را پکن جوان پاک ء سپ ء

آدم ء دردان ء دل ء بارت ء دور پکن
 آدم حقانی گوں وتی دوست ء سوب پکن

پرشنگ انت مرچاں گوستگیں پُربیش

پرشنگ انت مرچاں گوستگیں پُربیش
 گرک گوں یک جاہ ء چریت پیرمیش
 پیش زورکان بیم کرت اچ گیش
 نوں نہ انت کمزور بیرگ ء دل ریش

نوں پہ زوراکي کس نہ کیت کار ء
 کس نہ ترسیت انت اچ سر ء سار ء
 روت پیادگ نوں یکجا گوں سوار ء
 منت نہ کنت بزگر مرچاں وازدار ء

مزور بوت مال دار ء دل ء دانگ
 کس نہ بیت بزگر کس نہ بیت شوانگ
 کس نہ بیت کسی کٹ ء دلانگ
 نوں نہ انت مستر کستر ء پانگ

کاری اچ بے کار ء اگر بہر انت
 مالک کاری انت بے کار بر انت
 بے کار ء جاگہ ننگ ء شہر انت
 کار پکنت بے کار پرچانوں قہر انت

بے کار وتی دستاں دور بدنت کار ء
 کار پکنت بے کار بلیت پلگار ء
 دستاں بیگجیت وت برد ء لنگار ء
 نام بیت کاری بوارت وتی وار ء

کار پکنت کاری بے کار بہ بیت کاری
 کار کنت بوار انت براس شرف داری
 کس بگپت کٹھ ونڈ ء سرداری
 پہ پتاک براس بنت پہ امیت داری

نوں ڈگاراں کہ کچ پکنت سرکار
 مُشتکے نام ء بہ کنت یک وار

کاری ۽ مالڪ جوڙ ڪننت وت ڪار
دربر وت لعنت ڀه ٽپاڪ مردار

وڻي ڀه وت ماں وت ڪن انت محنت
دربر وت نفرت جوڙ به بيت محبت

نوں ڀه زوراڪي ڪس نه گپت بهر ۽
ڪس مه بيت اشتر ڪس مڪنت مهر ۽
بے ڪار ڀه ڪاري ۽ مه بيت زهر ۽
ڀه ٽپاڪ بوشتنت ڪار ڪن انت تهر ۽

آدم دوستي ۽ دنت گوشيت پنت ۽
حقاني دوستي ۽ ڪتاب ونت ۽
ڏه سلام ڪرت انت جهاؤ نوں منت ۽

قوم ۽ بلوچ ۽ منگھیاں

قوم ۽ بلوچ ۽ منگھیاں
 گشتگ وتی زید ۽ نشان
 کوه گون ہشیمتین بزرگان
 ہنکین انگلیں سرشماں
 سرشون گرمی آپ تچان
 شور ۽ جڑو بزرین گران
 آہو کلونٹ ۽ ساہگان
 پیتاپ روج کپتی جہان
 درکی بیوکیں چمگان
 باگیں کسوڑانی ختان
 پیش بز گیرگی شماں
 اودا بلوچانی گدان

گوں پل ۽ کچک ۽ زنگلاں
 گرد ۽ نپاد ۽ سارنگاں
 هيزڪ ۽ شير ۽ زانگاں
 گوردیماں میشتی گارگاں
 گڻاں بڙانی پیڙگاں
 هورتانی هلكے جی ۽ جان
 ماہیں جنڪ اش مان پدان
 شهمنت چو استال ۽ شماں

ایش آنت بلوچانی نشان
 اومان کنت ڀہ منگہاں

ہلڪ ۽ جنڪ گوں هيزڪاں
 مڻڻاں شپانی بستگاں
 کشتن شپتیں نیمگاں
 شود انت ڇہ دستاں روگناں
 نانان ڇچنت ڀہ واجہاں

مہمان حلقی مردماں
 پہ جور جواہیں منگہاں
 کوہی نہنگیں زحم جناں
 پہ نل جنوکیں شواڑگاں
 چرپ کن انت پہ روگناں
 دیم پہ وتی مالان رواں
 نان کہ ورائنت ننداں رواں
 نوں توپکان ء آ مشان

گوں پُل بندیں کیسگاں
 دزنج انت مزاری کوپگاں
 پوشنت ء بند انت کتیاں
 سزین ء کماہنت کسگاں

گلّی نلو ء پُلکان
 بندانت وتی لانک ء روان
 دیم پہ انگ ء برزگاں

لگنت چار آنت چیدگاں
 مردانی پیشی سنگراں
 یاتاں وتی تازگ کناں
 ارمان پہ ما وہد ء ورن
 لنٹاں وتی وتی گٹے گرن

ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کنت مئے منگہاں

آوت بہاری کاہ چرانت
 میدان ء دراجیں پلو انت
 پرائیں زمین ء سبزگ انت
 آپ اش مثال سرومگ انت

حلقش ماں کری نگور انت
 مال اش بہاراں ء چر انت
 سرتاک سرپلان ورانت

وت پہ میاراں وت مرانت
 ڈاہاں پہ ڈیہہ ء سرگرانت
 راج ء وتی زہیران زرانت

ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کنت منگہان

زیک ء کشار ء کوچگاں
 گوں لٹ بندیں منواں
 سروشت راستیں دامناں
 ہوشاپ جُہلیں ناوڑان
 لنگارکیں مالسگاں
 کوہانٹیں کاریگران
 زہیروک جنوکیں بزگراں
 تاچنت بہ کروگوشگاں
 گوں پچ تابیں ہوشگاں
 ہر بیگہاں دستگ کناں

ہلکاں پہ آبوس ء بران
 لہڑی کناں کرمی کناں
 پشت جوڑ کناں سرسوچ کناں
 سبزک کناں چابک سراں

ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کنت مئے منگہاں

کاریگرانی گورتگاں
 آ لیڑوانی دریپگاں
 نریان ء مادیان بہاں
 لٹانی پشت ء بستگاں
 گوراں ء دریپاں ء شداں

سبز آپ ء شوکنت ہردمان
 واجہ وت گوں نوکران
 برات اے لٹانی جوان
 گوں سبز ء سہریں ہوشگان

بڈا کن ات بیار ات اداں
 دیم ء کہ مالان ء دیان
 آکہ درانت ماوش بان
 واجہ گوں دوست ء حمبلان
 نندیت پہ پرائیں سائیگاں

ماں اش ادا سبز ء چرانت
 کلی ماں درچک ء درحتگ انت
 برز ء کپوت کوکو کناں
 شاتو بنا کورک جناں

ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کنت مئے منگہاں

فصل ء پچیت ء بیت تیار
 ہرجاہ ہمے کیت انت توار
 باندا تالاب انت ڈگار
 کل مچ بنت مردم اوار

گون ہرگاں بندانت قطار
 لاب بہ بیت بند ء کشار
 جوہان بنت یک جاہ اوار
 بیت گوٹ ء موش ء ہیروہار
 چار شاہ ء ڈالی گیر دار
 داں مچ بیت مثل ء پتار
 گلہ تمائیں بنت تیار

کیل کتنت نوں سرشپ ء
 ڈوتنت ء ہمبار ء دپ ء
 چار ات ہما روج ء نپ ء
 ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کنت مئے منگہان

زور انت کہ جو پاک ء بر ء
 بند انت نوں ملک ء کاپر ء
 وش کوش کشت ہرگور ء
 پالیز بیت چیر ء سر ء

کرپاس گوں پلپیں پاور ء
 پرماش ء ماش گوں شگر ء

سبزیں چشانی ساہگان
 لٹانی درستیں پراہگان
 بولے جنک انت نشتگان
 نشگ چکن دوچی کناں
 دوچ کن انت زہیروک جنان
 زہیروک جنان ارس رچان
 ارسان پہ گد لمب ء گران
 زہیروک پما براسان جنان
 پہ ملک ء حاتر ء قید باں
 ارش پما میریں پتاں
 کہ سرداتگ اش پہ شادہان
 پہ ملک ء وتی ننگاں شتاں

بیا ات بلوچء شہ سوار
 دیوان بنت آ نام دار
 پہ نام ء ناموس ء معیار
 یات کن انت آ نر مزار
 اے مئے وطن بوت ء تہار
 غیران کتگ مارا شکار
 پٹ کن انت مات ء گوہار
 ملک شوکیں درچک دار
 سرگوات ء گورتچ ء لوار
 اے سبزگ ء کاہ ء بہار
 ہستیں ما زیادہ شرمسار
 ماں بوتگ انت چون بے توار
 بیا ات بہ بیت یک جا اوار
 یا ما مران یا بن تیار
 ایش انت بلوچانی نشان
 اومان کن انت مئے منگہاں

قاصد منی گالاں بہ بر
 کوتاہ مکن بورہ خطر
 ملکان تمامیناں پچر
 براس بوتگ آنت مئے درپدر
 خوار ء عذاب ء کور ء کر
 بوتہ وطن مئے چیر ء سر
 بیا ات ادا بندیں کمر
 یک جاہ کنیں چیزے خبر

آدم گشیت بیا لوڑیں
 حقانی کار وت جوڑیں
 میر ء نواب مئے پوڑیں
 زراں گوں یک جاہ گوڑیں

بادگیر شمشہ بند انت حصارانی

بادگیر شمشہ بند انت حصارانی
 ماڑی شمشہ پب انت کوہ سارانی
 باڈ شمشہ ہم بار انت اگارانی
 واب جاہ شمشہ روپاک انت نہارانی
 بوپ شمشہ کنڈ گرد انت زوارانی
 سرجاہ شمشہ کنداک انت دوکارانی
 کوپگ شمشہ درنگ دار انت سگارانی
 سرین بند شمشہ براہ دار انت قطارانی
 پسگ ات کوہی سرچارانی
 براس ات شما گراناہیں گوہارانی
 نوں شما بار زرت انت میارانی

پب ء میر گٹ ء ڈامبری ملشان
 وڈھ ء اورناچ کچو ء شاشان

قندہار کوه ء میری ء رخشان
 مرد دل ء درداں کت انت تالان
 داتگ اش ساه زرت انت اش ایمان
 مشکلیں کارش کرتگ انت آسان
 کابنت ہما قبران کن انت زرشان

آخری وہد ء گشت ہما مردان
 مارا وتی مرگے چچ نہ بوت ارمان
 ما وتی دردان کت ات درمان
 بوتن وتی لجانى سر ء قربان
 یات کنت نام ء مئے بلوچستان
 تاں جہان ہست انت ما بزاں ہستان
 ما میار دات انت نوں شمے دستاں

پب ء میرگٹ ء گوستگ ات باری
 چیزے بوت ٹوپ چیزے بمباری

دو مگے کوہے دچمیں چاری
 دیم پہ دیم بوت انت لشکر ء پاری
 جنگ اش سے روچ ء داشتگ انت جاری
 اچ میاراں مرگ بہ بیت ساری
 مردان پیش داشت ات وت حیاداری
 ماس اگر بچے پہ حسد بیاری
 گوں عطا بس بوت ات میارداری
 چارده تیر شیر وارنگ ات کاری
 انگت فوج ء را کرت ات بیزاری

کشتگ انت فوج ء پروشنگ انت بالی
 جستگ ات لشکر باز پہ بدحالی
 دیم مٹیں سنگر کرتت انت خالی
 مرتگ انت فوجی بوت انت آڈالی
 مرت ات عطا محمد جاگہہ بوت خالی
 فوج پدا رہت ات کرت پادمالی

زرتگ ات فوج ء گرز گوپالی
 کشنگ انت زال گوانزگی لالی
 برتگ انت گوک اشتر ء گالی
 ارغمال کرت انت مال منے پہوالی
 سہتگ انت ہر دپیتی ء تالی
 ہنچو کرت فوج ء گوما بقالی

 کشت انت ہما جنگ ء مرد سپاداریں
 چھٹہ ء سے پنج مرت مڑاہ داریں
 مرتگ ات موسیٰ خان کمان داریں
 میر حسن خان ء محبت سرداریں
 نیکا ء شررنگیں بشیر ہاریں
 میر رحیم خان ء محمد نور ماریں
 ماس رحیم بخششی بوت شہید ہاریں
 سومری بی بی مرتگ ات ساریں
 نیٹو ہما جنگ ء مرت حیا داریں
 گوانزگی زہگ سے مرت ات شیر واریں

میر علی خان مرت ہے جنگ ء
 میرابو بکری بیچ شت درنگ ء
 سادات ات پر وتی ننگ ء
 کشت علی خان فوج ء سرہنگ ء

میر مراد محمد مرت ات بہ رخشان
 جمشید خان ساه دات ات وتی درنگان
 محمد حسنی انت شہید دراہیں
 پہ بلوچستان ء مرتگ انت براہیں
 کشنگ انت فوج ء زبر گمراہیں
 پشت کپنت گال پہ مرداں آگاہیں

آدم حقانی ء گشتگیں گال انت
 اے شہید کلیں آدم تئی سیال انت

مروچی کا گدے آحت ء چہ دور ء

مروچی کا گدے آحت ء چہ دور ء
چہ بمشت ء پروم ء پنجگور ء

رست کا گد من ء دل بوت منی وش
جواب ء کا گد ء دیم ء پہ دلکش

پرومی کوچک ء درین ء شکرگال
منی ہم نام دوست ہمسرین سیال

منا تئی کا گدے سربوت مروچی
نوشتہ تو وتی شعرے بلوچی

کیپوتاں دات منا تئی پللیں سوغات
من ونت ات تئی غزل دل بوت منی شات

مناتى شعر ۽ گال ۽ نکتہ ۽ بند
عجب وش بوتگ انت تى گشتگين پند

بلوچي عهد ۽ قولانى منا يات
تى شعرا منا ياتے پدا دات

منادير انت که من بستگ بلوچي
مناپاد کرتگ چه واب ء تو مروچي

بلوچي پراه شاداين جهان انت
بلوچي مئے زمين مئے آسمان انت
بلوچي شاعرانى اے بيان انت
بلوچ مئے وتى شهدين زبان انت

بلوچي شاعراناں جار ۽ جاک انت
زبان ديم ء بروت ڈيهه بودناک انت

تراہم گوں وتی راج ء تپاک انت
پکن کوشست سترتئی وس ء واک انت

اگر تو چوش وتی میان ء بہ بندے
پہ جھل ء جھاؤ منا بیائے بگندے

ادا بیائے منی ڈیہہ ء ڈگار ء
بہ بندے ہمدلی گومن اوار ء
جنان ہردو ما راج ء را توار ء
وراں وت ما وتی حُشکیں جوار ء

زبان ء پٹ ء پول ء ما دوئیں یار
روان گردن کنیں ہرجاگہ ء کار
ہما گال کہ بلوچی بوتگ انت گار
پدا کاراں کتگ بالش کنیں سوار

بلوچی شاعرانی گوستگیں گال
 ہے راج ء ڈیہہ گوستگیں حال
 رموشگ بوتگنت آہ قسمتی مال
 ہماواں بیا کنیں کنڈ کنڈا پرتال

چہ ملافاضل ء بوہیر ء بلاج
 ملک دینار ء قمبر بیت تگ ء تاج

چہ ملا قاسم براہیم میران
 یلیں لہد ء فیروزی زہیراں
 چہ رند ء دفترانی راہ ء رنداں
 چہ پلین شاعرانی شعربنداں
 زبان ء راہ ء رہبنداں بچاراں
 گچینی گوہران بیاریں بساراں
 پدا نوک رستگیں پلان بہ سنداں
 اے نوکیں شاعری راہاں بگنداں

گلیں آرات، میر گل خان، ساحر
ملک رمضان، عنقا، شات، صابر

چہ شوہاز، زہیر، احمد گل
سعید عنبر، شوکت، دل ۽ پل

زہیرانی قحطانی، ۽ قومی
چہ پل آبادی ۽ عبدالحق پرومی

چہ غوث، ہاشمی، صدیق آرات،
چہ خارانی نصیر، کس نہ بیت زیات

یلیں بہرام، بارکزئی، بزدار
گوں شاکر مند حقلو ۽ را دل بیار
بلوچی شاعرانی گال گفتار
گوں ایشاں بیا روان راہ نہ بیت گار

پرومی کوچکے کاراں پکن وار
 وتی کل دفتر ء شعراں بزور بیار
 بلوچاناں جنیں ہر جاگہ ء جار
 ملوکیں راج باں وت تئی وفادار

منوں آدم ء حقانی منی نام
 کناں من شاعراں یکجاہ وتی گام
 کسے شعر ء بلوچی کہ پکنت وام
 بہ جھل جھاو منی جاگہ ء پکنت شام

سرداری ۽ راج مستری

سرداری ۽ راج مستری
پیش ۽ نه ات په وت سری
سردار ۽ کرت راه دربری

سرداری ۽ پاگ واجهی
زانے نه ات په پر بهی
راج ۽ گچین کرت تی گهی
سردار ۽ کار کرت سوگهی

راج ۽ گچین کرت سربراه ۽
پاگ بست به سردار ۽ سر ۽
دانش میار پر تی گور ۽

مردے چہ راج ء منگہیں
 دانشور ء باز سوگہیں
 باز پختہ کار ء دل جمیں
 سردار کرش محکمیں

سردار بہ نشت کوہ ء سر ء
 بست اش قلات دات ترا
 گشت اش تو مہر کن سنگر ء
 بور تو وتی راج ء بر ء

گوشت اش تو یک جاہ ورے
 گوما تو یک جاہ ء مرے
 ہرجا رواں تو سرگرے
 حقاں وتی راج ء گرے

ششک ڈگارانے بر ء
 چارک سلاہانی سر ء

سالے پسے اچ کچر ء
 دات اش پہ سرداری تر ء

راجاں زمین ء بست ڈگار
 کاریز کہن کرت انت تیار
 ہم سنتی بوت ات کشار
 بہرش ترا دات ات اوار

سردار ء راج نز آرتگ ات
 وشنامی ء راہ چارتگ ات
 سر پہ میاراں داتگ ات

بوت ات اگر جنگ ء بدل
 سردار بوت راج ء بدل
 مرگ ء چہ راج ء مرت اول
 آوان قبول کرت ات اجل

سردار ء نام اش کرت چراگ
 راج ء قسم تئی ریش ء پاگ
 ندرکت انت آکهن ء باگ

اہت کہ پرنگی تئی گور ء
 راج ء چہ درکت تر ء
 وت دات پاگ پر تئی سر ء
 کرت ترا زور سربر ء

دات ترا نقدی پگار
 نامائے تئی کرت انت ڈگار
 ششک شمے زور بوت اوار

نگ و شما کرت انت بہا
 دات انت بہا ننگ جاہ پہ جاہ

دوستی وتی کشت درا
 مئے جن ماس ء گوہار

بوت انت کہ سردار ء میار
 وھدیکہ شپ بوت ات تھار
 سردار ء کرت ننگ ء شکار

سردار کہ راج ء پانگ ات
 ننگ ء میار ء شوانگ ات
 اش پدا بے زانگ ات
 ننگاں پہ وت دل مانگ ات

سردار میارانی سروک
 وت بوت حرام خور ء گنوک
 اگاں وتیاں بوت ہدوک
 پانگ بوت وت دزی کنوک

زوری وتی کرت سہب شام
 کت جرگہاں مال ء ملام

وت دات زرت ات حرام
 وش بوت شما را زور ء تام

اهت ات په ڈيهه ء ويسر ء
 سادے شمه دات گور ء
 بگی شما چک ات در ء
 زرت ات شما بار چو حر ء

دور دات شما ننگ ء ميار
 گوازينت شما وت اعتبار
 گار بوت شمه نام ء توار
 گوما شما را نون چے کار

وش ات په شهر ء ننگ ء
 ترس ات نون راج گنگ ء
 نون مرتگ ات وت زندگ ء

سرکار ءِ بند کرت نون پگار
 راج شت شتمے کنٹ بوت سگار
 کار نہ بنت گون تو ڈگار
 نون تو دل ءِ راج ءِ مدار

تی اٹکل ءِ چوں حد کت ات
 تو راج وتی وت بد کت ات
 راہ تو وتی سک رد کت ات
 قیمت وتی سے صد کت ات

دور دات شما راج مستری
 زرتگ شما سوداگری

گوازینت شما نام ءِ توار
 راج ءِ بدل کرت کلدار
 دور دات وتی دستاں میار
 نون چک مجن راج ءِ مچار

گوست تئ پرنگی کنڈگ ء
 جرگہ شمعے بوت چندگ ء
 راج نہ دنت نوں پنڈگ ء

آ پیش ء سردار ء نواب
 آوان نہ وارت بنگ ء شراب
 سردار ء نام ات جور جواب

سردار نوں ریشاں کوٹ کنت
 پتلون پوشیت سوٹ کنت
 پاداں جراب ء بوٹ کنت
 راجانی مالان لوٹ کنت

سردار نوں لنٹاں رنگ جنت
 ہر شپ یک جگے بنگ جنت
 نندیت شگان ء زنگ جنت
 چو زومے نوں ڈنگ جنت

کسے نہ کنت نوں اعتبار
 پروشت انت شما قول ءِ قرار
 چک ہچ مجن راج ءِ مچار
 دور ات شما دور انت میار

آدم گشیت برتر کن ات
 دیم ءِ گوں راجاں گور کن ات
 ساہ ءِ پہ راج ءِ سرکن ات
 راجاں گوں بیا ات شرکن ات

گشتے کہ کائیں تئی گؤرا

گشتے کہ کائیں تئی گؤرا
 گشتن کہ دل داتگ ترا
 گشتے کہ ننڈیں برز ترا
 گشتن کہ چمّانی سرا

گشتے تئی شررنگیں ڈگار
 گشتن تئی وشبوہیں بہار
 گشتے تو پلاں پیش بدار
 گشتن تئی نارنجیں گؤرا

گشتے کہ تئی دل مندگ انت
 گشتن جتائی گندگ انت
 گشتے تئی دل کہ بندگ انت
 گشتن من ترسیں محشر ء

گشتے تو روچے بیا اد ء
 گشتن تو دیم دئے قاصد ء
 گشتے من ترسیں اچ بد ء

گشتن تو دیم ء چیر مکن
 گشتے اچ دوست ء سیر مکن
 گشتن من ندروں صدبرا

گشتے کہ بینگاں وگتہ
 گشتن کہ دوست ء جگتہ
 گشتے تو سرچون ڈگتہ
 گشتن تئی کله پیش درا

گشتے او آدم دیر مدار
 بیا بیا پہ حقائی بچار
 گشتن کہ بس بس بے توار
 کائیں من کری نگور ء

ڈگارء کار کنت بزرگرا کاں بڈ کنت چاریت

ڈگار ء کار کنت بزرگرا کاں بڈ کنت چاریت
 پہ گوک ء گس پہ گس گردیت توم ء وام کنت کاریت
 ڈگار جوڑ کرت خدا ء وت ہور ء ہم خدا گواریت
 بلئے داناں بارت واجہ وتی لوگ ء کش ء ساریت
 چہ قانون ء خداوند ء کہ کار ء مفلس ء خواریت

جہان ء سربرا بے کار چے پیم ء میر سردار انت
 زمین ء مالک انت بے کار کاری چوں دل آزار انت
 حکومت اے جہان ء ہمائی سنگت ء یار انت
 گرانت ششک گوزیت نیم ء گرانت پرس ء کار انت

بیگار ہما انت ممبر و جرگہ نشین منصف سردار
 گشت ما واجہیں راج ء حقیقت آوت انت غدار
 خدا ء تاکدیں ملک جہان ء راکتے چو خوار

خدا پاکیں زمین تو جوڑکت ء برتگ دل آزاران
 نہ وت کارکن انت ظالم نہ کل انت بزرگ ء خواران
 گشت ما مالکن ڈیہہ ء نہ مناں ماشمے کاراں
 بگردیں تو وتی دیم ء اچے شو میں جفا کاراں

زمین تئی ظالمان برت ء پما زمین تنگ انت
 غریب ء بزرگ ء خوار ء ڈگاران سر ء جنگ انت
 امیر ء چابک انت دائم غریبانی سر ء درنگ انت
 حکومت ہم گومے ڈنگاں شریک ء دوست ء ہم رنگ انت

اگر کار کنت کاری بر ء بوداں برانت بے کار
 پہ زاہ لٹ ء دژناماں جن انت پرورشنت دینت آزار
 اگر اچ تنگی ء کاری بہ بیت انت بیگ ء لاچار
 بہ بارت سرکار ء فریاد بنت آکاری ء غم ء کاردار

بدل کن او خدا خوار ء غریب ء حالت رنگ ء
 بہ بنت مچ یکبر ء کاری پہ بے کار ء مرط ء جنگ ء
 بہ پرورش انت ظالم ء بے کار ء میکس سینگ ء ونگ ء
 بہ بنت آوت وتی مالک تیار بنت پروتی ننگ ء

بہ بات سرکار غریبانی حقوق ء پانگ ء چاری
 مدام اچ ظالم ء ظلم ء غریباں گوں پکنت یاری
 بروت انت ظالم ء زینت بیایات بزگر ء باری
 ہما بے کار پدا بیائینت بہ بنت یک جاگہ ء کاری

خدایا تو نگہبان ء نگہبانی تئی کار انت
 جہان ء حالت ء گندے کہ ظالم چون سرء سوار انت
 پدا مظلوم ء ہم گندے کہ آچون خوار ء لاچار انت
 پہ چرین تو وتی دیم ء کہ تئی امداد ء نون وار انت

دعا منظور بیت آدم پہ حقانی بہ نند میان ء
 بلوٹ تو بزگر ء خواریں وتی ملک ء غریبان ء
 بہ بندات قول ء اقرار ء تپاکی جوڑ کنت تران ء
 شاموت جوڑ بیت مالک اگر بوشت ات پہ ایمان ء

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
 مازین ۽ ماہ استارن و روچ
 گلزین ۽ پراہ دارن ما بلوچ
 پہ میار دار سرمچاراں ما بلوچ
 کوہسار ۽ نرمراراں ما بلوچ
 پریداں سک زہر ۽ ماراں ما بلوچ

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
 او بلوچ بیا تو وتی راج ۽ بلوچ

زحم جن ۽ چابک سوارن ما بلوچ
 کوہساراں پہ شکارن ما بلوچ
 کوچگاں فصل کشارن ما بلوچ
 دشمن ۽ تیر گوارن ما بلوچ

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
او بلوچ بيا تو وتي راج ء بلوچ

زحم جنوڪين سردنيوڪين ما بلوچ
حق ديوكين حق گروڪين ما بلوچ
جه جنوڪين ڏاه دنيوڪين ما بلوچ
ماں سرڙ پاں گمبڊ ڪنوڪين ما بلوچ

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
او بلوچ بيا تو وتي راج ء بلوچ

پر وتي زيد ء ساهاڻ قربان ڪنن
پر وتي ڏيهه ء سراڻ جوهاڻ ڪنن
جي وطن مسڪين ترا لوڻاڻ ڪنن
پر تي ننگ ء سرڙ پاڻ ڪوڻاڻ ڪنن

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
او بلوچ بيا تو وتي راج ء بلوچ

او وطن تئی کوچک ء دشت ء ڈگار
 او وطن تئی توپک ء زحم ء سگار
 او وطن تئی کوہسارانی شکار
 او بلوچ چوتئی وطن جنت توار

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
 او بلوچ بیا تو وتی راج ء بلوچ

او وطن آزاتی ء روچے گراں
 او وطن پر تو ما یک جاہ سرگراں
 او وطن ما کوہ ء گٹ ء ڈراں
 او وطن پر تئی میاراں ما مراں

ما بلوچن ما بلوچن ما بلوچ
 او بلوچ بیا تو وتی راج ء بلوچ

آسی پلے رستگئے شہہ جوئے سرء

ہاسی پلے رستگئے شہہ جوئے سرء
 پلگئیں ہمبے لڈینگ درچکے اچ برء
 گردہگئیں نارنج انت گلء دکانیں گورء
 نذر بین من پہ چاردہی ماہیں دلبرء

تاجگئیں شیرء بینگء جوئے تئی دپء
 چاردہی ماہء روشنی آرتگ ماں شپء
 ٹیٹلی آہوء بما کولواہی کپء
 سرمنی نذر بیت پہ گلء ہندوکیں دپء

مشہدی تاسے مشتگ ترا میری شہ جنء
 روکیں الماسے دیستگ ترا کوہء دامنء

گوں تتکارا نگرہ اش گہ تئی گردن ء
 بیا پکن گیرنیک پر وتی لنٹاں تو من ء

ڈگم انت گیسوگپتگ انت پچ پچ کنٹلیں
 کشنگ سیم تئی سرگوپ ء تچک ٹیٹلیں
 سربرا زیارت من کنیں ماہ ء را گلیں
 شنک بہ بات آدم پر تئی رکاں گوٹڈلیں

پشی دردان من ء گپت ات په زراب ء

پشی دردان من ء گپت ات په زراب ء
 نه اشت زيراں من ء آرام و اب ء
 منی چم پُرات انت سهریں شراب ء
 جگر سہت ات منی چوکہ کباب ء

دل ء را گشتوں چو تو مجن جوش
 منی پنتاں بزور کمیں په دلگوش
 پشی و اب کن پکن درداں فراموش
 بریں سُهب ء ترا وهدی په خاموش

دل ء آہ سرد باز کشت ات گیش
 منی پنتاں نہ بوت زیاتی پد ء پیش

من ۽ گشت بہ اوں نوں من تئی خویش
تئی پنتاں منی کرتگ جگر ریش

من ۽ درداں کت ات چو زیادہ کاری
شپاں بے وابی ۽ آہ سرد زاری
نہ بوت روچاں جہان ۽ پردہ داری
خدا دوست ۽ را آدم پر تو بیاری

نوں واجہاں وت سار کن ات

نوں واجہاں وت سار کن ات
 اچ بزرگہ ء بے زار کن ات
 وت خدمت وت کار کن ات
 وت گوک وت ء لنگار کن ات
 وت پُل ء وت ء دیوار کن ات
 وت گیڑ وت گیوار کن ات
 ڈل بند کنت بے گار کن ات
 وت کور دپاں اوگار کن ات
 بنداں رد ء قطار کن ات
 آپاں وت دشتاں سوار کن ات
 سیاہیں شپان الگار کن ات
 واباں شپانی گار کن ات
 اسپینکی ء کوکار کن ات

وت کوچگاں گلزار کن ات
 وت گلہاں ہمبار کن ات
 گوک مشین وت کار کن ات
 وت مردم بہ بیت روزگار کن ات
 وت مال کن آنت واپار کن ات

چماں مہ بند ات بزرگر ء
 بزرگر نہ دنت بہرا ترا
 وت کار کنت وت وارت برا
 جست نہ کنت نوں کس ترا
 تو کار پکن چو بزرگر ء
 وت بوشت وتی ملک ء سر ء
 شال ء پکن پڑم ء گور ء
 ساڑی ببو کار ء سر ء
 وہدے کہ گند ء جمر ء
 بیا بوشت شپاں ہور ء سر ء

مالان پچاریں کچر ۽
 مال دینت شیراں ترا
 مجبور مہ بو چو نوکر ۽
 وت کار پکن تو ٹریکٹر ۽
 پرو مکن پہ ڈیور ۽
 شہراں مرو تو چکر ۽
 کار شترتر انت اچ زیور ۽
 بے کار بروت سوار بیت حر ۽

بے کار ۽ نانے بزیں
 بے کاری ۽ نامے بدیں

کار ۽ کنوک وارت انت حلال
 بے کار ۽ قسمت بیت پلال

کاری پہ کار ۽ بیت گنوک
 بے کار بیت انت ڈہل جنوک

کاری ء وارت گوں لذت ء
 بے کار کشیت غربت ء

کاری ء نام سردار بیت
 بے کار ء نام مُردار بیت

کاری پہ ہمت کار کنت
 بے کار دپ ء شوتار کنت
 ہرکس کہ کار ء عیب کنت
 نندیت پتہ لیب کنت

بیکار ء قسمت بیت خراب
 آخر کہ بے کار وارت شراب

پنٹاں منی تو گوش بدار
 نوں پنڈگ ء چماں مدار

تو وت بہ بند پہ وت ء ڈگار
 تو وت بزور بود کشار
 تو وت لگت کن مور ء مار
 تو وت پکن کوکار ء کار
 بے کار مبو دستاں مچار
 کار تی ترا کنت واجہ کار
 تو کار پکن تو پیش ہدار
 وت مچ پکن لکھ ء ہزار

پیش دار جہان ء رامثال
 کار شترتر انت یا کہ سوال
 تی فکر تی جہد بنت کمال
 بیت عزت کیت گنج ء مال
 چماں وت پیچ کن بگند
 تو وت وتی ڈیہہ مند
 نوں تو دل ء شہراں پسند
 گوما پکن تو مرگ زند

ہست انت وسیلہ باز ترا
 آرت کنے تو وتسر ء
 نشت تو کنے کار ء سرا
 کشت تو کنے جوانیں برا
 زانے تو زر ء در درا
 خرچ تو پکن ملک ء سرا
 موت باز بیت مال تئی گورا
 چماں مدار پہ بزرگرا

نبستو شمارا خوار کنت
 راج ء شمی آزار کنت
 چندا شمی چم دار کنت
 نام ء شمنیگ ء گار کنت

آ دیم ء واجہ کابل انت
 اے دیم ء راج مئے جاہل انت
 اے ہر دو کہ عقبہ ء سک رد انت
 وت ماں وت انت مفت ء بدانت

اے جاہلاں بُرت اُنت ڈگار
 ہرچی کہ کرت اُنت دیم تہار
 بہر ء نہ بوت اُنت ساز گار
 کل یک بر ء بوت اُنت اوار
 یکے مریت اوشیت ہزار
 تاوان شما باز کرت پچار
 انگت نہ بنت بہر ء تیار
 سردار ء راج بوت دیم تہار

اے ہر قدر نا سرپد انت
 وت ماں وت انت بل بد انت

آخر بہ بیت راجی سلاہ
 براسی سلاہ نیست انت گناہ

بیا کہ بیایا تے من ترا مہمان کنیں

بیا کہ بیایا تے من ترا مہمان کنیں
 واجہ تئی راہ ء من شکر ریچان کنیں
 پُلاں ء چندن تئی سر ء ذرشان کنیں
 عطر امبیراں تئی سر ء شانان کنیں
 چاندی زر ء من ترا ذرشان کنیں
 گوک ء گڈیں پاداں تئی حوناں کنیں
 من ترا وش احت گوں دل ء دورتاں کنیں
 پتر ء تئی ء من دل ء تالان کنیں
 یک چہ تئی دستاں زیارت تئی پادان کنیں
 دیم پہ دیم گوں تو من دل ء تراناں کنیں
 من وتی زہیرانی نشان ارساں کنیں
 من تئی تراناں یک پہ یک جی جان کنیں
 کندگاں تئی من دل ء درمان کنیں

واہگی من باز نوبت گمان کنیں
 من بلوچ ءِ وردن ءِ سامان کنیں
 من گرنداں پاچناں بریان کنیں

دُمبگ دلبنداں لڑ ءِ بنداں کنیں
 وزگاں گوں جاڑیں گیٹگاں تالاں کنیں
 سحی من گونڈ تڑوشتری راناں کنیں
 روتاں شودیں آہنی سیخان کنیں
 سجنیں مرگاں برتجیں ڈونگاں کنیں
 کرنو ءِ نان ءِ پر تو من سنگاں کنیں

پر تو نہارانا طپلا باز مان کنیں
 بستگیں شیراناں شکر سرشان کنیں
 خونگیں آپاں مشہدی تاساں کنیں
 اوشتیں تئی دیم ءِ چماں گوں چماں کنیں

من گوشیں شعر ء اٹکلا سوہان کنیں
 مشکلیں کاراں پہ تپاک آسان کنیں
 من تئی دلگوش ء گوں تئی براساں کنیں
 پرتو من ساہ ء سر ء قربان کنیں
 من تئی دوستی ء سر ء باز شان کنیں

بیا کہ دمب بوتگ واجہ تئی شررنگیں قلات
 شانک ہزار گنجیں بوتگ نوں کوہیں کھنڈرات
 تئی زمین نام داریں تمام بوتنت جنگلات
 حاجی آباد ء کرتگ اش بے کاریں شفات
 چیل ء چانک ڈیڈاری تمام ڈیہے بوت رکات
 تئی مردیوال نال کوروت یک جاہ ء پتات
 نشنگ نال تو زندگ ء موجود ء حیات
 توتی چم پہ گندگ ء شانکے شانک نہ دات
 واجہ تئی پس ء داتگ ات مالانی زکوات
 خضر ادا احت موسیٰ تئی دیوالی شدات

گڈی انت زاناں گنج تئی دیوار ء گور ء
 بیا پکش گنج ء اسپتیں دمبے یک بر ء
 غوث ء دمب ء را تو بہ بند یک حال ء سر ء
 دعا کرت پرتو خالق ء پیدا کرت ترا

یک شپے واب ء احت منی غوث ء کرت توار
 گشت او حقائی برو غوث جان ء بیار
 گشت اچ جھاو بوتگ ء پرچا بے پچار
 بیا پکن آباد نون وتی شانکا دیر مدار
 وارثی کنت انت گون تو تی جھائی ڈگار
 نال اگر نندے بیا ویت جھاو را پچار
 جھاو ء را دوستے جھاوئی سہتے پیداوار
 جھاو حک ء بوتاتی جسم جان تیار
 باز تئی ماس بازے تو سہتے شیروار
 تئی سرا ہست انت باز دگرائے ڈیہے میار
 باز تئی دوست باز تئی برات واجہ کار

پر تئی چھے گندگ ء کور انت تئی گہار
 بیا کہ شانک نوں جنگلنت رستگ درچک ء دار
 شیر ء واب جاہ ء کرتگ تمام روبا ء شکار
 بہر پکن ڈیہہ ء ہر کس ہست انت بہر اوار
 نوں ضرور بیا تو شانکاں راچماں پیش ہدار

تو وتی سانگ ء اچ من وت جست پدکت ات
 نالی تئی سانگ ء زانیں کہ من چون ردکت ات
 نال کہ تو نشتے چمگ ء نالی ودکت ات
 من پہ جھاؤئی بزگیں راج ء بدکت ات

پر تو زہیر وار انت حاجی ء دیوان ء کہور
 یکبرے بیا ء تو اد ء دیوان کن ضرور
 آدم حقائی گشتگیں پنٹاں تو بزور
 شانک ترا گندیت من ترا چاریں جی حضور

سال ۱۹۷۰ء حال

امبری بَش ءِ جَمْر ءِ هَوْرَاں
 ہار کتہ ہرجاہ دور سریں کوراں
 گلزمین مینتگ اولی پوراں
 تیر بند احتگ گوں وتی دوران

امبری زال ءِ سر وتی گوپت ءِ
 گوں سہیل ءِ باز ہور کتگ نپت ءِ
 کوچگاں ہرجاہ ءِ پتار کپت ءِ
 ڈکال بہ شوین میتگوں رپت ءِ

پیلوئیں چار ماہ جہراں گورتنہ
 شوانگ ءِ ہوری نوں وتی مرتہ
 لاگریں میشاں پُل بہار چرتہ
 دژچک داراں چو باگ ءِ سبزتنہ

امبری بش ء جمران بازیر
 رستگ انت کاہ مئے دشتاں گومازیر
 کوہگنت کاریگر ہزار نازیر
 ہستگ انت چاتے شیماز سی (۳۰) گوازیر
 ہرکجا چارے سہرو جوہان انت
 روغن ء شیر مئے ڈیہہ ء ارزان انت
 ماش مئے نارشت سہرو مئے نان انت
 زری ء یگمن سہرو ء دان انت
 امبراں کوار ء مرید ء سال انت
 ہاین وت ہورانی لگت مال انت
 حرماگ نون حلوائے بگو سیال انت
 مردم دپ ء بوج کہ زیادہ جنجال انت
 نون زمینداری شت بگو دست ء
 گوکانی قمیت پُجگا گوست ء
 پنج ہزار گوک ء قیمت اش بست ء
 بحرین ء گوشت سیر روت شست ء

سرکاری میٹشن ء کہ نون مہ دنت کار ء
 گوک شتا اچ مانوں زمیندار ء
 مانگندیں نون گوکے لنگار ء
 نون نہ بیت زائیں دان منے ہمبار ء

منے بلوچستان ء مردم سک خوار انت
 گیشتر جمے سرداراں سزا وار انت
 گلزین ء را کل پہ وت سار انت
 ونڈ لوٹنت شوم وت بے کار انت

منے غریب ء سنگ ء ڈلاں بند انت
 روچ ء شپ خوار ء خدمتاں ژند انت
 واجہ کابنت سربر ء نند انت
 آ گشت اے پیرکے سند انت

وت خدا ہنچیں موسمے بیاری
 منے بلوچانی در بروت خواری

ظالم ء زورک ء برو باری
نے بیات جاگیر نے کہ سرداری

بیشک ہما مرد ء را کنین سرکار
آ بہ بیت قوم ء پیلوں درد وار
چج مگیت پوڑی چج مگنت بچار
چج مہ وارت پاس آمگنت بیگار
ششک ء جاگیران پگنت گمسار
آپ گنت راہ ء را وتی تیمار
آ مکن زورے آوار گیوار
چج مدنت پاد تڑاپ مدنت پہہار

خان جامانی گر بہ بیت زانگ
آوتی راج ء وت بہ بیت پانگ
آمنت گرک مئے آ بہ بیت شوانگ
آ مہ بنت خونان دل مانگ

سن ہفتاد، نوزدہ صد سال انت
اے بلوچستان ء سال ء احوال انت
آدم حقانی گشتگیں گال انت
واجہ پہ اوٹ ء زیادہ جنجال انت

آبادیں سالے (۱۹۶۷)

امبری بٹش ء جمران ہور ء ہارکتگ
سیاہیں ڈاک اش اچ بنا گوہتا گار کتگ
کوہی ماں داراں وپتگیں واب ء سار کتگ
بزرگر ء دہقان زمینداراں وار کتگ

ڈوہتا کوراں دور سریں بنداناں پتار
نمب کت انت دہقانان وتی پراہیں ملگزار
نوں کنیں لنگار بزگران برجاہ ء پچار
نوں گلو چاپ ء کرتگ اش گندیے کشار

پلیں مال داراں مال چراگ جاہاں برتگ انت
بزرگل ء میش ء مادگ ء ڈاچی ء زرتگ انت
شیر ء شیلانچ ماں سوگہیں درپاں کرتگ انت

کاه چر ۽ مال ۽ باز بہار چرتہ مرگ انت
 کاه چروکانی مال چہ پہوان گوستگ انت
 لیڑہ ۽ کاریگر یک رد ۽ بنداں بستگ انت
 جت دہقانان گلگ وتی مسکیں رستگ انت
 گلزمین سبزانت ہرکجا دستگ دستگ انت

مئے گیابانی کشتگ رنگ رنگیں کشار
 مئے چراگانی سبزگ ۽ ہمبوتیں بہار
 مئے حصارانی برزگاں صیدانی شکار
 مئے تپنگانی ہکل ۽ پہار ۽ توار

کورگلاب انت پر پک انت، مثل ۽ زاعفران
 خت کشتے ہمب انت کسوڑ لمبونت بزانت
 ساہگ ۽ کورانی رداں سبزیں شنگران
 سبز نیل بندانت چشم زباد بوئیں امبران

گلزمین پاکیں بوم تی و ش انت امبران
 موسم ء گورتہ پہ کہیب شہمیں جمران
 گل کتگ دہقان ء زمیندار ء بزگران
 چاپ جتگ پھوال ء وتی پرائیں کچھراں
 کہن میتاپ ء آپ سر ء جو ء چمگان
 بود کتہ باگان برکت ء گیشتر نیوگان
 کہسر ء درچان جت گلیں باگ ء ناشگان
 بیا پچارات کہ ما چہ پیم سبز انت بہ گان

پہ ہموش پوتار چرانت گڈ پہ سر شمان
 بزگل ء پر انت ات پاچن ء لولار انت جرٹان
 من بہ پاسو کانشنگ دور گند ء جنان
 پہ ہمک تیر ء زیزگ ء جونا ڈیل دیان

درداں رودینی کچو ء پاچن بے شمار
 آدم حقانی کرتگ آنت اے سال ء شکار
 عارف جان بیا تو پاچنی کانٹاناں پچار
 شکی سردار گرونی میر ء پیش بدار

